

ПРОТОКОЛ

№ 140

гр. Варна, 14.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла В. Д.
Съдия: Румяна П. П.а
Съдебни Татяна К. З.а
заседатели: Елка Г. Г.а
Румянка Н. Драгнева Й.а

при участието на секретаря Елка К. К.а
и прокурора З. Ат. З.

Сложи за разглеждане докладваното от Светла В. Д. Наказателно дело от общ характер № 20223100200275 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ Д. С. Д., редовно призован, доведен от Затвора - Варна, явява се лично и с **адв. Светослав И.**, АК – Варна, редовно упълномощен от досъдебното производство и приет от съда от преди.

Гражданските ищци и частни обвинители:

Ш. Н. П., редовно призована, не се явява. Представлява се от **адв. Е. В.** и **адв. В. И.** – от АК-Д.ч, редовно упълномощени и приети от съда от преди.

Ш. А. С., редовно призована, се явява лично и с **адв. Е. В.** и **адв. В. И.** – от АК-Д.ч, редовно упълномощени и приети от съда от преди.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. Б. П., редовно призована, явява се лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ С. В. В., редовно призован, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Не са налице пречки, моля да бъде даден ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

АДВ. В. И.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ст. И.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО
от фазата на съдебното следствие

Страните заявиха, че нямат други доказателствени искания.

Съдът покани подсъдимия да даде обяснения по обвинението.

ПОДСЪДИМИЯТ: Ще дам обяснения след разпита на вещите лица.

Съдът пристъпва към изслушване заключението по КСППЕ.

Председателят на съдебния състав, на основание чл. 282, ал. 1 от НПК, съдът **ПРОЧИТА** заключението по изготвената комплексна съдебно психологическа и психиатрична експертиза.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ С. В. В., със снета по делото самоличност.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. Б. П., със снета по делото самоличност.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА предупреждени за наказателната отговорност по чл. 291, ал. 1 от НК. Обещават да дадат компетентно и безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ П.: Поддържам представеното заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ В.: Поддържам представеното заключение.

Задачата беше да се изготви портрет на пострадаД.. По отношение на заболяването от обемната документация по делото може да се направи категорично заключение, че А. е страдал от лека умствена изостаналост. Лекуван в психиатричен стационар, преминал е трудова експертна лекарска комисия, съответно е получил процент нетрудоспособност. Заболяването датира от ранна възраст, това е характерно за умственото изоставане. Това не е нещо, което се добива в хода на живота, то е от детска възраст, с изоставане в неговото психичното развитие и съответно не достигане на нормалните нива

на интелигентност, кондиция вече на нивата на социални умения, както е било и при постраД.. Заболяването се е отразило на доста сфери от функционирането му, макар и някои неща да е усвоил с известно закъснение, например както речта му, която е приемлива за комуникация. Постигнал е независимост в ежедневно битовите дейности самообслужване, хранене, миене, обличане. Изпитвал затруднения в училище в усвояването на нов материал, в концентрацията. Настаняван в институции, можел да извършва ниско кВА.фициран труд, но без изградени сериозни трудови навици, с емоционална, социална незрялост трудности при вграждане в средата, спазване на обществени норми и недооценъчно поведение по отношение на действията си и последиците от тях що се касае до правила, норми и действия.

Заболяването естествено е продължило до неговата смърт, то не може да бъде излекувано и не подлежи на лечение и е продължило до неговата смърт. Предвид negliжирането в социалната неговата среда не са взети дори елементарни мерки, които да спомогнат поне частично да се преодолеят тези дефицити.

Принципно при определени грижи, каквито има може да се спомогне при някои от страдащите да се оформят някои навици, да се подобрят някои умения, но това не е обрат в заболяването. По-скоро грижите са насочени към това да се подпомогне адаптацията на страдащото лице към социалната среда, а не че може да претърпи обратно развитие самия дефицит.

На въпроси на прокурора:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ П.: Малтретиране в детството е видно от материА.те по делото. Това се потвърждава от показанията на свидетелите и по-скоро на майката, че е бит от бащата и от дядото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ В.: Идеята да иска поС.но цигари това не е във връзка с малтретирането. Това е много често срещано, като човек, който работи в психиатричен стационар мога да кажа, че 90% от моите пациенти, през по-голямата част от деня искат цигари, първо защото нямат цигари и второ – водят се от едно пристрастяване и зависимост. За тях те са средството по някакъв начин да се успокояват, те са привикнА. към това. Няма пряка връзка с малтретирането.

Иначе ако търсим връзка с малтретирането в детска възраст с другите неща има, защото това първо чисто на поведенческо ниво създава някои промени в поведението. На епигенетично ниво има данни, че малтретирането в детска възраст отключва някои от нашия епигенетичния материал, т.е. не точно това което е заложено, а кои действия се експресират, то пък от своя страна може да наруши действието на хипоталамуса и хипофиза и директно нарушаването на нейната функция и се оказва влияние по-нататък на реакциите на стрес, върху предразположението към депресивни и всякакви други емоционални срывове, така че категорично според науката малтретирането в детска възраст играе роля в по-нататъшното функциониране и увеличаване на психични заболявания и т. н., но темата наистина е много обширна.

Адв.В. и адв.В.И. заявяват, че нямат въпроси към вещите лица.

На въпроси на адв. Ст. И.:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ П.: Пациента е с много ниска устойчивост на стрес и бидейки емоционално незрял неговите модели на реагиране са изключително първични. Няма контрол върху импулсивността, не може да осмисли последиците от действията си каквито и да са те.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ В.: Той е с много нисък праг на фрустрация, лесна раздразнителност. Извадили сме го от данните от медицинската документация и от свидетелските показания. Има много примери за раздразнителни, вербално-агресивни реакции, в момента на фрустрацията, като например, че няма цигари, като не му се дават цигари както стана дума, както и в много други ситуации. При пролежаването в ДП болница - Карвуна е бил с такова изискващо поведение когато не са му задоволени изискванията или е реагирал раздразнително или пък е използвал манипулации, макар и на много елементарно ниво, заплашвал е болните, че ще се самонарани, като едва ли е имал намерение да го направи, но това са едни примитивни манипулативни техники, чрез които човека се е опитвал да преодолява фрустриращите ситуации.

Дисфорично отреагиране означава, че е реагирал гневно.

Данни за заболяване от диабет? Не сме имА. такава задача. Нямам спомен да е имал диабет. Фокусирали съм се върху психичните проблеми.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ П.: Всякакви елементарни, ежедневни неща, като например това да иска хляб или цигари, ако не му се даде реагира винаги бурно, той функционира на едно изключително ниско примитивно ниво за задоволяване на обикновени, житейски, физиологични потребности. Това се дължи на цялата изостаналост на средата, в която е израснал, тя има не малък дял в това.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ В.: Със.ието му се дължи на една наследственост, на изоставяне, на едно negliжиране от семейния кръг, не е израснал с двамата родители, като има едно количествено натрупване на много негативни събития и фактори в детска възраст.

На въпроси на прокурора:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ П.: Реакцията му при стрес, от това, което виждам импулсивно и първично, без да може да сдържа и да се справя с какъвто и да е отказ. Стреса е свързан и с фрустрацията, това е нещо, което преживява когато му откажат. В конфликтна ситуация с тази незряла емоция той приема всичко много остро, всеки един отказ и всяка една реакция на околните не може да бъде осмислена, както правят хората, които са по-устойчиви и биха могли да осмислят и биха реагира..

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към вещите лица.

Съдът, след като прочете заключението на експертизата и изслуша поясненията на вещите лица В. и П., изготвили заключението по Комплексната Съдебно-психиатрична и психологична експертиза, намира, че на експертите следва да бъде изплатено възнаграждение за изготвянето ѝ.

Предвид изложеното и

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице **Д. Б. П.** за изготвената експертиза в размер на **500 лв.** /петстотин лева/, платими от бюджета на съда (издаден 1 бр. РКО).

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице **С. В. В.** за изготвената експертиза в размер на **500 лв.** /петстотин лева/, платими от бюджета на съда (издаден 1 бр. РКО).

Съдът предостави на подсъдимия възможност да даде обяснения по обвинението.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Желая да дам обяснения.

Разбрах какво е обвинението. Признавам се за виновен.

Срещнах го по време на разнос, когато се прибирах към фирмата, беше до Изчислителния, на казаните. Спрях, питах го да си търси работа. Той каза „да“, но да го изчакам до два и половина, защото чакал жена си с детето да дойдат с рейса, да видел детето. Казах „добре“, слязох до фирмата, отчетох си парите и се върнах. Колко време съм се бавил, не помня. Върнах се до изчислителния център, той беше на спирката, като ме видя, дойде. Пита колко е часа. Беше към два и половина - три часа. Питах какво стана, жена ти дойде ли, каза ми не дойде. Питах го искаш ли да те закарам, за това което приказвахме. Той каза „да“ и го закарах на село. Там се обадих на баща ми, запознах се и аз заминах. Обясних му какво ще работи и го оставих и се прибрах във Варна.

На следващата седмица, в събота имахме уговорка да ходим да събираме материал за заслона, който правихме. Събрахме материала и на обяд седнахме да обядваме. Бяхме много хора, имаше за пиене, черпихме се. Изпил съм 2 чаши бира, другите пиеха, но не съм обърнал внимание кой какво пие. След това А. ми звънна да ми каже, че има засада в селото и аз реших да не се прибирам у нас, защото колата, с която бях беше нередовна, нямаше гражданска и да не си имам неприятности с полицаите, защото и работата ми е такава тука в града и реших да отида при животните. Там се срещнахме с него. Той ми обясняваше, че имал жена, дете. Поиска ми и му дадох телефона да звънне на майка си. Обясняваше й нещо, говореше на турски, явно й обясняваше какво работи. Вечерта майка му ми звънна и аз й обяснявам, че в неделя иска да го докарам във Варна, че детето му имало рожден ден. Тя каза „той няма дете, няма жена, няма нищо“. Казах как да няма, той даже 50 лв. ми искаше за торта. Каза да не му давам никакви пари, че ще му ги вземат, използват го. Не разбрах кой и как го използва.

Поиска ми цигара. Аз му казах защо ме лъжеш, майка ти така и така ми каза. Той каза, „ти ли ще ми кажеш какво да правя“. Поиска ми цигара и аз му отказах. Започна да ме псува вулгарно на майка и тръгна към мене и тогава вече се скарахме. Докато го биех, той продължаваше да псува, аз го оставих и

се прибрах в бунгалото. Даже му казах „иди си легни в стаята“. Той ми отказа, каза остави ме тука. В бунгалото имаше бира, изпих една чаша и си легнах. Не знам колко време е минало и го чух да вика за инсулин. Излязох, той лежеше и се държеше за корема. Викаше „инсулин, инсулин“. Аз се уплаших тогава какво да правя и тогава направих снимките да потърся някаква помощ. Тъй като никой не ми отговори, звъннах на 112. След това се обадох на полицаия, да има някакъв човек при мене. Бях много уплашен. След това дойдоха полицаите. Слязох на центъра, посрещнах линейката и вече доктора като го видя каза, че е издъхнал.

Тука вече от делото научавам, че той и на сестра ми е посягал. Ако знаех, можеше да се вземат някакви мерки, да го върна от където съм го взел, никой не ми беше казал нищо до него момент.

Това е. Ще отговарям на въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси. Ще искам прочитане на обясненията на основание чл.289, ал.2, вр. ал.1, т.3 от НПК тъй като има съществени противоречия в обясненията, дадени на ДП със защитник и обясненията, дадени днес, в цялата част, всичко е в противоречия.

На въпроси на адв. В.:

ПОДС.Д.: Удрях го с дъска /летва/ парче дъска. Докато аз го удрях той се отбраняваше и продължаваше да псува. Пазеше се с ръце, вдигаше си ръцете и се опитваше да вземе пръчката. Не мога да се спомня дА. той падна на земята при боричкането между нас. Може и да е станало, не мога да си спомня точно. Станалото беше близо до канавката /до вадата/, където беше паднал след това. Много бързо се случи, не знам, не мога да кажа за колко време.

Не си спомням в кои части на тялото го удрях. Освен с летва, с друго не съм го удрял. Когато падна на земята го видях и го оставих.

Той нищо не искаше. Обадох се на Г. след като звъннах на 112.

Пратих снимките и никой като не ми отговори, реших да звънна на 112. Когато го, удрях кръв по лицето нямаше.

Вдигаше си ръцете и така се отбраняваше. Той си вдигаше ръцете, даже посягаше да ме удря. Може и да ме е ударил, но не си спомням.

След побоя му казах да се прибере и да си легне. Той каза „остави ме,

тука ще стоя“. Той лежеше, не мога да си спомня какво му беше със.ието. Мисля, че до вадата беше.

АДВ. СТ. И.: Нямам въпроси.

На въпроси на съда:

ПОДС.Д.: На мястото, където беше боя, нощно време беше, има осветление, крушка, то даже не е крушка, като прожектор. Осветява в другата посока от помещенията към асфалта, от където влизаме. Там пред двете помещения нямаме крушка. Боя се случва в посока където е осветено. Вижда. сме се, различава. сме се един друг. Точно където става боя прожектора свети в съвсем друга посока. Прожектора свети в посока асфалта, а боя става между двете помещения. Там не е чак толкова тъмно, има някаква видимост.

Не мога да определя към колко часа си тръгнах от заслона. Като се прибрах, мина някакво време след като се прибрах, защото тогава говорихме. Питах защо ме е лъгал, че майка му съвсем други неща казва.

Разговорите между нас за детето, за тортата се случиха предния ден, в петък, след работно време. Към 4.30 ч. приключвам работа и отивам на село към 5.30 ч. В петък вечер къде спях, горе ли, нямам спомен. В петък ходих, тогава говорихме, той звънна на майка си. В петък вечерта тя ми се обади. След разговора им получих обаждане, тя ми се обади.

В съботата вечерта като се прибрах от заслона го видях. Сутринта мисля, че не съм ходил там при животните, май не съм.

Не съм разговарял с близките си за него, какъв е, що е, да. се справя. Този разговор се случва след обяд, а вечерта става разговора с майка му. В съботата го виждам вечерта, като се прибирам да спя там. Говорихме едно известно време и като му отказах цигари, започна да ме псува. Тогава го питах „защо ме лъжеш“ и почна боя. Свърши боя, казах му да ходи са си ляга и се прибрах и отидох в моята стая. Колко време съм останал, не мога да си спомня. Легнах си, но не мога да кажа, че съм спал. Аз ако бях заспал нямаше да го чуя. Като чух за инсулин, тогава излязох и видях, че се държи за корема. Мисля, че тогава направих снимки да искам помощ. Не помня колко снимки направих. Мисля, че на две момчета ги изпратих. Съобщение не им писах. Само изпратих снимките. Не помня в колко часа беше. Тези хора, на които

изпратих снимките и двамата бяха на заслона. Те не са лекари, а просто приятели. Не знам защо съм ги пратил на тях, като видях, че никой не отговаря, не мога да кажа колко време мина докато се обади на 112, не мога да кажа, минути ще е било.

Като станах и отидох при него не съм му помагал. Не сме говорили. Той викаше за инсулин, аз не знаех какво да направя, бях много уплашен. Съжалявам за стореното.

Друг да работи при нас сме имА., година може и по-малко преди случката. Условиата за наемането му, какво и как ще работи мисля, че и двамата с баща ми говорихме, след това и баща ми най-вероятно е говорил с него. За заплащането нямаме определ. цена. Знам, че се разбрахме за 60 лв., но той ли е ще е казал за 60 лв., аз ли, не мога да си спомня. 60 лв. на месец. За цигарите, мисля, че кутия ще е казал, не вярвам да е казал по-малко. Тези неща - какво трябваше да му се осигурява най-вероятно съм казал на татко, но нямам спомен дА. съм му казал.

На въпроси на адв. Вл. И.:

ПОДС.Д.: В периода на тази седмица, когато съм го завел и след това съм бил във Варна, след което се прибрах на село не сме говорили с баща ми за А..

На въпроси на съда:

ПОДС.Д.: Това става предната седмица, като дата не мога да си спомня. Това става на 17, а на 7, 8, 9, тогава го заведох на село. В почивните дни не помня дА. съм си ходил на село. В тази седмица когато го закарах, не помня дА. съм си ходил на село. Случвало се е да не си ходя на село почивните дни.

На въпроси на адв. В.:

ПОДС.Д.: Когато го намерих до кофите и го качих в колата да го водя до село проведохме разговор докато пътуваме. Каза, че имал само майка, била в инвА.дна количка с отрязани крака, някакви такива работи ми говореше. Не помня точно какъв беше разговора. Питам го дА. е работил такава работа, той ми каза, че е работил и преди е бил пастир. Такива неща съм го питал. ДА. има заболявания не си спомням и да ми е казал, не мога да си спомня. В периода когато съм го завел, до деня когато съм отишъл на заслона с моите

близки не съм разговарял и никой не ми е споделял за това, че той има нужда от инсулин. И да сме се чувА. за други неща е бил разговора ни. За въпросната вечер дА. му е била дадена кутията цигари според договорката не знам, но най-вероятно му е дадена, не вярвам да са го лишили от цигари.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам искането за четене на обясненията на подсъдимия от т.1, л.55 на ДП на 18.05.2020 г. Смятам, че с отговорите, които даде смятам, че се потвърждават тази противоречия, моля да бъдат прочетени на законовото основание, което посочих.

АДВ. В. И.: Не се противопоставям.

АДВ. В.: Не се противопоставям.

АДВ. Ст. И.: Считам, че днес са по-пълни обясненията, не виждам противоречия. Това е негово право да обяснява каквото да намери за добре.

ПРОКУРОРЪТ: Закона това предвижда, ако при това говорене има противоречие да се четат обясненията. За всичко има противоречие. В изречението „аз го намерих на спирката над изчислителния център на гр. Варна и го попитах дА. си търси работа“ тук няма нищо казано за жена и дете. След това: „този човек за мен беше агресивен, имаше някакви психични отклонения“ тука в тези обяснения в момента няма нищо казано такова. После „контактувал съм с него 3-4 пъти, когато съм ходил на село да помагам на майка ми и баща ми“ тука ви казва, че от 07.05.2020 г. ден четвъртък, като го закарва в Г. чифлик от там нататък се връща на 15-ти, 3-4 пъти просто няма кога и как. „Родителите ми казаха, че А. поС.но вика и кряка“ това е факт. Той твърди, че никой нищо не му е казвал за А.. А. ми искал пари, но аз не съм му давал, даже заради това започнал да ме обижда и псува. Кога и как, след като отрича от 07.05. до 15.05. никакъв контакт. Онзи ден ме попита дА. ще го закарам на 24 май във Варна, където имало рожден ден детето му. Тука такова нещо не е казвал. Срещата с А.: „аз го питах защо ме лъже, че съм се чул с майка му, че няма нищо такова да има жена, дете. Той започна да ми вика, една псувня и да вика сметка ли ще ми държиш“ тук имаме една псувня. „Поиска цигара, аз му казах, че няма да му дам. Той започна да ме псува на майка. Тогава се ядосах, взех едно парче дъска и започнах да го удрям“. В сегашните обяснения има противоречие - пропуска псувнята, първо, което е важно по делото. След това твърди, че А. е тръгнал към него да го напада.

Днес твърди, че А. псувал докато го биел. В обясненията няма нищо такова. Относно снимките нищо не казва в протокола за разпит като обвиняем. Това са важни неща за психологическия момент.

АДВ. Ст. И.: Просто са по-пълни обясненията му, казва как го е намерил, по-пълни са обясненията му днес, както и при предходния състав. Възразявам, както намерите за добре.

Съдът, след тайно съвещание, като взе предвид направеното искане от прокурора и изразените от страните становища, намира, че следва да бъдат прочетени частично обясненията на подсъдимия Д., дадени в качеството му на обвиняем при разпита му на 18.05.2020 г., депозирани на лист 55-56 от том 1 от ДП, на основание чл.279, ал.2 вр. ал.1, т.3 и т.4, предл.2 от НПК, с оглед обстоятелството, че са налице противоречия в някои части на дадените обяснения и че подсъдимия твърди, че не си спомня за някои обстоятелства от значение за изясняване на фактическата обстановка, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА обясненията на подсъдимия Д., дадени при разпита му на 18.05.2020 г., на лист 55-56 от том 1 от ДП, в частта им от „този човек за мен беше агресивен и имаше някакви психични отклонения.....“ до края.

ПОДСЪДИМИЯТ: Най-вероятно е вярно това, което ми прочетохте, щом съм го казал. Друго не се сещам. След като съм го завел, вече не си спомням да А. повече съм си ходил.

АДВ. Ст. И.: Госпожо председател, моля за 30 мин. почивка – имам насрочено дело по МНО в апелативна зала.

Съдът обявява почивка в 10.00 ч. до 10.40 ч.

Заседанието продължава в 10.40 ч., в присъствието на всички страни.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на други доказателства. Да приключи съдебното следствие и да се даде ход на делото по същество.

АДВ. В.: Нямам искания. Да приключи съдебното следствие и да се даде ход на делото по същество.

АДВ. В. И.: Нямам искания. Да приключи съдебното следствие и да се даде ход на делото по същество.

АДВ. Ст. И.: Нямам искания. Да приключи съдебното следствие и да се даде ход на делото по същество.

На основание чл. 283 от НПК се прочитат протоколите и писмените документи, съдържащи се към досъдебното производство и събраните в съдебното следствие, приложени като писмени доказателства по делото.

На основание чл. 283 от НПК се прочитат протоколите за разпити от ДП на свидетелите Д. Д. Д., Д. С. А., Иво Д. Т., Х. Щ. К., Т. К. Т., И. Й. А., И. С. С., Д. Г. К., М. М. В., Я. Б. Н., Т. С. А. и Л. С. С..

На основание чл. 283 от НПК се прочитат заключението на вещото лице д-р В. С., изготвил СМЕ № 214/2020 г. и заключението на дактилоскопната експертиза № 42, изготвена от в.л. Николай Г. Николов.

На основание чл. 284 от НПК се предявиха веществените доказателства по делото.

На основание чл. 286 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:
ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО

На основание чл. 291 от НПК, председателят на състава

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, днес пред вас е изправен да отговоря подсъдимия Д. С. Д. по възведеното му обвинение за престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 2 и пр. 3, вр. чл. 115 от НК. От името на Окръжна прокуратура - Варна поддържам изцяло изложеното в обвинителния акт.

Фактическата обстановка според мен е следната: През 2020 г. подсъдимият Д. Д. от с. Горен чифлик работел и живеел със семейството си в гр. Варна. Родителите на Д. Д. отглеждА. в с. Горен чифлик над 110 овце. Майката на Д. Д. била регистрирана като земеделски производител и за отглежданите овце получавала субсидия от държавата. От така отглежданите овце се издържА. и изхранвА. три семейства – на С. и Р. Д.и – родителите на

Д. Д., на Ж. А. – сестра на Д. Д. и семейството на самия Д. Д.. Тъй като грижите по овцете били големи, Д. Д. решил да наеме човек, който да се грижи за тези овце – да ги пасе, да ги дои и всички други необходими дейности.

На 07.05.2020 г. в гр. Варна Д. Д. случайно видял А. А.. А., видимо отстрани, бил човек на социалното дъно и ровел в кофите за боклук, за да търси било храна. Д. Д. преценил по някакъв начин, че точно А. може да бъде нает за отглеждане на овцете и провел с А. разговор на тази тема. Обещал му 60 лв. заплата на месец, стая, където да спи и храна. А. се съгласил. При проведения разговор Д. Д. могъл да види и да разбере, че А. има психически отклонения, но това не променило решението на Д. да го наеме. На 07.05.2020 г., ден четвъртък, Д. Д. откарал с автомобила си А. в с. Горен чифлик и го запознал с баща си. След това Д. Д. се върнал в гр. Варна. А. останал да работи като овчар до смъртта си на 17.05.2020 г.

9-ти и 10-ти май 2020 г. били събота и неделя. Чухме от показанията на близките на Д. Д., че той всяка събота се прибирал на село, за да помага, и поради това може да бъде направено обосновано предположение, че и тази събота и неделя Д. Д. също се е върнал, за да помага. Едно от задълженията на Д. Д. е било събота и неделя през нощта той да спи в семейно бунгало до кошарите, за да пази овцете. От понеделник до петък в бунгалото спял баща му С. Д.. Друг пазач на овцете нямА. към този момент. При това свое връщане в с. Горен чифлик, в тези два дни събота и неделя - 9-ти и 10-ти май, а вероятно е петък след обяд – 8-ми май 2020 г., Д. Д. е могъл лично да контактува най-малко два дни с А., да види поведението на А., което ще обсъдя по-нататък, и да го прецени допълнително годен ли е да продължи да отглежда овцете. След като А. е бил оставен на работа, явно е бил преценен като годен и като полезен за семейството и семейния бизнес с овце. През работните дни от следващата седмица, Д. Д. се завърнал в гр. Варна, където работел.

По-следващия петък, на 15.05.2020 г., най-вероятно след края на работното време, Д. Д. отново се върнал в с. Горен чифлик, заедно със съпругата си и дъщеря си. При това връщане на Д. Д. в с. Горен чифлик, той разговарял с А.. А. му казал, че иска за 24-ти май, Д. Д. да го откара в гр. Варна, тъй като А. искал да купи торта на детето си и с жена си да празнуват

рождения му ден. Видно от обясненията на Д. Д. от 18.05.2020 г. вечерта на 15.05.2020 г. той провел разговор по телефона с майката на А. – Ш. П.. От този разговор разбрал няколко неща, че А. е лежал в затвора за кражби, че няма жена и дете и че няма действителна причина А. да иска да се връща във Варна. Това е важен момент в делото.

На следващия ден – събота, 16.05.2020 г. приятели на Д. Д. от с. Горен чифлик имА. уговорка да работят по построяването на заслон в близост до местната забележителност водопада Орлов камък. Д. Д. също отишъл с тях от сутринта. Работили до обяд, след което си приготвили храна, носели си предварително различни видове алкохол и седнаА. да се черпят. Д. Д. употребил алкохол – пил ракия и бира. Около 23,30 часа на 16.05.2020 г. събрА.те се там започнаА. да се прибират по домовете си, като се придвижваА. сами и на групи с автомобили. РазС.ието от мястото до селото е около 5-6 километра. Около полунощ на 16 срещу 17.05.2020 г. Д. Д., с управлявания от него джип „Дайхацу Фероза“, също си тръгнал, като отишъл да спи в семейното бунгало, което било до овчарника. До това бунгало била стаята, в която спял овчарят А..

На поляната пред тези помещения, Д. видял А., който не спял, въпреки късния час. Д. Д. не отишъл да спи, а отишъл при А., за да се скара с него, тъй като предварително му бил ядосан за лъжата с тортата и детето и искането да бъде откаран във Варна следващата седмица. Д. Д. директно обвинил А. в лъжа, при което между тях възникнал остър словесен конфликт, А. му отвърнал словесно, а Д. взел една дъска и пребил до смърт А.. Това се установява от протокола за разпит като обвиняем на Д. Д. от 18.05.2020 г. пред защитник.

Въз основа на тези факти, моят ана.з на доказателствата по делото е следният:

1. Как е бил нает А. като овчар: Д. Д. видял А. в гр. Варна, докато А. ровел в кофите за боклук, мръсен, неугледен, но Д. Д. започнал разговор с него, с цел да го наеме за овчар. При този разговор безспорно е проличало, че А. не е добре психически, но въпреки това е бил одобрен от Д. Д. за овчар. Според мен решаваща е била ниската заплата – 60 лв. на месец, направо без пари. След това Д. Д. откарал А. в с. Горен Чифлик и го оставил в овчарника.

В рамките на съдебното производство, защитникът направи редица възражения, по които следва да взема отношение. На първо място се спори

бил ли е на заслона Д. Д. и бил ли е близо до овчарника, където е убит А.. По делото е доказано, че Д. Д. се е намирал в близост от около 5 - 6 километра от мястото на убийството, като през деня на 16.05.2020 г., заедно с други жители на селото, е участвал в строежа на заслон в гористата местност „Доанка“ до селото. От мястото, на което е бил изграждан заслона, до овчарника, се стига по полуразрушен асфалтов път, за около 20-30 минути. Пътят влиза в селото и от там се стига до овчарника.

Спори се от защитата дА. е употребил алкохол Д. Д. на 16.05.2020 г. На първо място, при преценка верността на показанията на свидетелите, които са били на заслона, относно употребата на алкохол от Д. Д., вие, уважаеми съдии и съдебни заседатели, ще следва да отчетете психопрофила на тези свидетели. Това са приятели от детинство, познати или роднини на Д. Д., или на неговите родители. Всеки от тези свидетели не желае да бъде известен в селото като причина Д. Д. евентуално да бъде в затвора. И всеки от тези свидетели, с изключение на един, не е виждал лично А., за тях А. е нещо абстрактно, той не ги интересува и не ги интересува дА. Д. Д. ще бъде наказан за смъртта на А.. С оглед на това, вие ще следва да прецените дадените от тези свидетели показания на досъдебното производство и промяната на тези показания в съдебните заседания. Показанията на всички свидетели имат една особеност – че и след 2 години след събитията, те помнят през този ден какво са яли и са пили те самите, помнят какво е имало за храна, помнят какъв алкохол е имало, кой какво си е донесъл, но относно това какъв алкохол е пил Д. Д., изведнъж показанията им се променят или развиват амнезия.

Свидетелят Р. К. Т. на досъдебното производство е заявил „пихме ракия“. Този начин на изразяване сочи на съзнание у свидетеля за общност между двамата – той си спомня, че е пил ракия заедно с Д. Д., по 150 - 200 гр., като уточнява конкретно по колко ракия са изпили заедно с Д., но в съдебно заседание прави елегантното изменение на тези показания, че е искал да каже той колко е изпил, а не бил виждал Д. дА. е пил и по колко е пил алкохол. Тези промени в показанията са важни и показателни за явен опит да бъде подкрепена тезата на защитата, че Д. Д. изобщо не е употребявал алкохол на 16.05.2020 г.

На досъдебното производство, пред предишния състав на съда и пред настоящия състав на съда бяха дадени показания, бяха четени показания и са

приобщени показания на свидетели, вижда А. Д. Д. в този ден на 16.05.2020 г. да употребява алкохол - бира и ракия. Има и косвени доказателства в подкрепа на това, а именно, че в този ден в селото е имало полиция, и хора от селото са се обаждат на присъстващите на заслона, за да могат употребилите алкохол да се върнат безопасно в домовете си, управлявайки автомобилите си. Както каза единият свидетел, пазят се взаимно да не им вземат книжките.

По възражението, че не е установено кога си е тръгнал Д. от заслона и кога е могъл да пристигне на овчарника:

Свидетелят А. П. (том 1, л. 130) тръгнал от заслона и когато се прибрал в дома си, видял че часът е 23,50 часа на 16.05.2020 г. От дома си, в 23,53 часа свидетелят П. позвънил на мобилния номер, ползван от Д. Д. - № 0896/ 736 019 (том 1, л. 187). Това обаждане на свидетеля П. точно до Д. Д. е косвено доказателство, че свидетелят е видял Д. Д. да употребява алкохол и е бил убеден, че ако полицейските служители проверят Д., ще установят тази употреба и могат да го санкционират, че управлява автомобил след употреба на алкохол.

Относно часа на обаждането от свидетеля П. и повдигнатия въпрос за часовникът на Д. Д. е бил точно настроен. От справка от Теленор, това обаждане от П. към Д. е отчетено като направено в 23,54 часа на 16.05.2020 г. При оглед на мобилния телефон на Д., предоставен с протокол за доброволно предаване видно, че на екрана на същия телефон има записано прието обаждане в 23,53 часа от лице, записано с „А.“, т.е. А. П.. Следователно, часовникът на телефона на Д. е бил точно настроен. Това може да се установи и от другите повиквания, от справката от Теленор и Огледа на веществени доказателства- мобилния телефон на Д. Д..

Свидетелят Т. А. не е призоваван в съдебно заседание, с приобщени показания. Т. А. се обажда по телефона на Д. Д. в 0.00 часа на 17.05.2020г. След като А. се обажда по телефон, значи в този час вече не е бил на заслона. Защо му е да звъни, ако е бил на заслона. Няма какво да му каже и по пътя, но вече в селото, А. е видял, че няма полиция, и се е обадил на Д. да му каже, че няма полиция. Следователно А. си е тръгнал преди полунощ, като му са му били нужни поне 15-20 минути, за да стигне до селото. А. се е обадил на Д. Д., защото го е видял да употребява алкохол, и го е предупредил, че може

вече да се прибира със собствения си автомобил.

Обажданията на А. и П. са почти в едно и също време, следователно и двамата – А. П. и Т. А. не са били заедно, а са се прибрА. по домовете си. Ако са били заедно, е щял да се обади само единият от тях. В случая всеки от тях е решил да звъни на Д. Д., следователно не са били заедно и са мислили, че Д. е още на заслона.

Р. К. Т. – разпитан в съдебно заседание. Тръгнал си около 23,30-24.00 часа. Втори разпит – с Д. пили ракия по 150-200 грама. Прибрал се около 23,30-24.00 часа, питал дъщеря си за часа и тя му казала, че е 12 часа. Пътувал около 20 минути. Р. Т. в първото съдебно заседание потвърждава показанията си. Пили с Д. по 100 - 200 грама ракия. Домашна ракия са пили, Д. бил до него. След това пили по 1 - 2 чаши бира. Той отворил 1 бутилка 2 литра бира и тази бутилка двамата я изпили с Д.. Сипвал бира на Д.. Прочетени показания, след което уточнява, че той изпил 100-200 грама, а не знаел колко е изпил Д.. НА.це е много съмнителна промяна на показанията, след като е конкретизирал няколко вида алкохол и конкретни количества, след като е дал показания, че е сипвал бира на Д., изведнъж му идва просветлението и си променя показанията само за алкохола.

Относно употребата на алкохол, лично аз правя следните изводи:

1. Д. Д. след обяд на 16.05.2020 г. и вечерта преди убийството на А. е употребявал алкохол и при пристигане до овчарника се е намирал под въздействието на алкохол.

2. Д. се е намирал в близост до овчарника, на около пет-шест километра от него, и след полунощ е могъл за 20 минути да се придвижи и да стигне до овчарника около 00.20 часа на 17.05.2020 г.

3. Д. Д., след като е получил две обаждания – от А. П. и от Т. А., че в селото няма полиция, тогава е тръгнал, като е отишъл да спи в бунгалото край овчарника.

Кога си е тръгнал Д. Д. от заслона?

От ана.за на показанията за часовете на тръгване може да бъде направен следният извод: Най-късно от всички следва да се е прибрал И. Т., който е останал да чисти, според показанията на всички останА.. И. Т. сочи, че всички, в т. ч. и Д., си тръгНА. около 23,30-00.10/20 часа. В 00.58 часа И.

Т. се е прибрал в дома си, като е чистил 30 минути, а пътят му е бил 15 или 20 минути. Дори и най-дългото време да бъде взето, 00.58 часа минус 50 минути, следователно И. Т. е започнал да чисти в 00.08 часа, след като всички, включително и Д. Д., са си тръгнали..

Т. М. В. - сочи конкретен факт, че си е писал по интернет с приятелката си в 23,30 , когато вече е бил в селото, където е имало обхват. При 20 минути път, следователно си е тръгнал в 23.10 часа. Другите били все още на заслона, в т.ч. и Д. Д..

И. Й. А. сочи, че е бил в дома си в 00.15 часа, като пътят бил 30-40 минути. Следователно си е тръгнал около 23,30 часа. Д. Д. не си е бил тръгнал.

Р. К. Т. – при първия си разпит заявил, че е тръгнал в 23,30-00.00 часа, като на заслона останали А. Д. Д., Диан А., И. Т., К. Б., Т. К., Т. А. и Т. М.. При втория си разпит е пояснил, че се е прибрал в дома си в 00.00 часа, защото тогава се е прибрала и дъщеря му и тя му казала, че е 12 часа. Следователно Р. Т. е тръгнал от заслона към 23,40 часа.

А. П. също сочи конкретен час, в който се е прибрал в дома си – 23,50 часа. При път от 20 минути е тръгнал около 23,30 часа.

К. Б. Д. – при първия си разпит е заявил, че в 23,30 са тръгнали да се прибират всички, в т.ч. и Д. Д.. При втория си разпит е заявил, че са тръгнали в 00.00 часа. В същото време си тръгнали Д. Д. и другите.

Налага се изводът, че Д. Д. е тръгнал от заслона най-късно в полунощ - 00.00 часа. Имал е 20 минути време да се придвижи с джипа си до бунгалото на семейството му.

Часът на пристигане на Д. на овчарника: Разпечатката от Теленор (л.197) показва, че до 00.29 часа на 17.05.2020г., Д. не е ползвал интернет, а след това се е генерирал значителен трафик. Тук ще се съглася със защитника, че Д. не е ползвал лично интернет, а приложенията от телефона му са генерирани интернет трафик. Това обаче не променя нищо.

Свидетелят Т. В. е казал, че на заслона няма обхват за интернет. Следователно телефонът на Д. е започнал да генерира трафик от приложения чрез интернет, след като е попаднал в обхват – след като Д. е влязъл в селото. Дори и Д. да не е сърфирал лично в интернет, а приложения от телефона му

да са осъществили контакт с интернет, то и този факт доказва, че в 00.29 часа Д. Д. е бил в района на селото, в обхват, а не на заслона край водопада.

Действията на А. като овчар: От показанията за действията на А. като овчар е важно както какво ни казват свидетелите, така и какво не ни казват. Както стана ясно от показанията на С. Д. – баща на Д. Д., че А. работил една седмица, през което време много ядосвал С. Д. и той си мислил да го освобождават. Но въпреки тези мисли, С. Д. твърди, че не се е обадил веднага на сина си, да дойде да вземе А. и да го махне, а чакал 9 дни Д. Д. да се върне от гр. Варна. С това иска невярно да внуши, че първата събота и неделя, 9-ти и 10-ти май 2020 г., след довеждането на А., Д. Д. не се е връщал в селото. Аз правя извода, че ако ситуацията е била толкова опасна и неотложна, С. Д. е могъл да се обади на сина си и Д. Д. веднага да дойде, да вземе А. и да го върне във Варна.

С. Д. ни казва, че А. изоставил стадото някъде без надзор. Да си представим ситуацията – 110 овце, оставени сами, в близост до гора, без надзор. И въпреки това са продължили да разчитат на А., което е невероятно.

С. Д. е работил 9 дни непрекъснато с А. и освен характеристиките му особености, не съобщава за нищо друго фрапиращо. Единственото прегрешение на А. е, че се е опитвал да получи някоя цигара в повече, но това не може да се приеме за голям преразход за С. Д.. За други сериозни или опасни прояви на А. не се съобщава.

Обвиняват А., че вдигал кръвното на С. Д., че не се грижел добре за овцете. Какво друго да се очаква от умствено изостанал човек. Семейство Д. и затова са го взели да им работи, или по-скоро да им робува без пари, защото е умствено изостанал и лесен за манипулация. Кой нормален човек ще работи за 60 лв. на месец, дори да живее по селата. И при всичките прегрешения на А., С. Д. ни казва, че не се обадил веднага на Д., до дойде и да отведе А., а е чакал 9 дни Д. да се върне от Варна събота или неделя. Сочи се като голяма вина на А., че псувал - какво друго може да се очаква от него.

Сестрата на Д. Д. – Ж. А. също даде показания. Тя заяви, че веднага е разбрала за психичното заболяване на А., което доказва, че е било видимо. А. даде показания, че А. е блудствал с нея. Това се било случило когато те двамата с А. са били сами и А. я нападнал в гръб. Но Ж. А. не е споделила нищо от това с мъжа си Т. А., нито с майка си, нито с баща си,

нито с брат си Д., нито с братовчеда полицай, който живее в същото село.

Виждаме разпита на Т. А. на досъдебното производство и в него той не казва нищо подобно. Аз считам, че ако Ж. А. му беше казала нещо подобно, то Т. А. би споделил веднага за такова посегателство над жена му с Д. и би направил нещо, сигурно би отишъл при А. да му потърси сметка, би споделил с родителите на Д. Д., но все някаква реакция би имало. А такава няма. Ж. А. не съобщава веднага и на брат си Д.. Аз считам, че ако Д. Д. бе разбрал, че наетия от него овчар има подобни прояви срещу сестра му, веднага би го върнал във Варна. Но и от Д. Д. няма реакция. Ето защо считам, че тези показания на Ж. А. не са истина. От показанията на Ж. А. се извежда една важна особеност, че Д. Д. до 17.05.2020г. не е знаел, че А. е посегнал на сестра му. Освен това, Ж. А. сама твърди, че не е казала на никого за такова посегателство, и за такова събитие обективни доказателства няма. Следователно аз приемам, че едно такова посегателство не е мотив за Д. Д. да убие А.. Самият Д. Д. при изготвяне на психиатричните експертизи никъде не сочи за такова посегателство над сестра му. Ж. А. твърди, че всеки ден тя ходела да помага в овчарника, и го е правила с голям страх няколко дни подред. Ситуацията се представя така, че едва ли не, семейство Д.и са работели, за да помагат те на психично болния А., а не той на тях. И все пак никой не е предложил А. да бъде махнат. А. бил много лош, биел овцете, млеконадоят е спаднал, търпели са загуби едва ли не, животните са страдала, но всички са мълчаливи. Това няма никакво логично обяснение.

Защитникът каза, че държи на квалификация по чл.118 от НК, и аз ще анализирам доказателствата и с оглед на тази квалификация.

Текстът на чл. 118 от НК е следният: За убийство, извършено в състояние на силно раздразнение, което е предизвикано от пострадал с насилие, с тежка обида или клевета или с друго противозаконно действие, от което са настъпили или е било възможно да настъпят тежки последици за виновния или негови близки.

Налице е субективен признак - силното раздразнение да е предизвикано от пострадал с насилие, с тежка обида или клевета или с друго противозаконно действие. В случая най-вероятно се приема тежка обида – псувня на майка. Текстът на чл.118 от НК изисква да бъде наличен и обективен признак: от извършеното от пострадал да са настъпили реално или да е било възможно да

настъпят тежки последици за виновния или негови близки. Тези два признака трябва да съществуват кумулативно.

Тежката обида – псувня на майка, която се твърди, че е причината за убийството, не е самостоятелно основание за убийството, тя трябва кумулативно да бъде свързана с настъпили или реално възможно да настъпят тежки последици за виновния или негови близки. Относно тежките последици – те трябва или реално да са настъпили преди убийството, или да е било възможно да настъпят. Според свидетелите, Д. Д. не е знаел за реално настъпили тежки последици, поради което това като субективен мотив отпада. „Възможността“ за настъпване на тежки последици следва да има своите обективни основания в съзнанието на извършителя като бъдещо сигурно събитие – трябва въз основа на някакви прояви на пострада., Д. Д. да има основанието да счита, че А. би извършил такива действия, които да застрашат него самия или неговите близки.

В показанията на С. Д., Ж. А. и Р. Д. има три общи особености:

1. Тримата свидетели, независимо от проблемите, които твърдят, че им е създавал А., дори бил опасен за тях самите, 9 дни, първо те самите не са си говорили помежду си да обсъдят проблемите,
2. И второ - никой от тях не се е обадил на Д. Д. да го уведоми за проблемите.
3. Трето – искат да вярваме, че по никакъв начин не са му казал., дори когато се е върнал на село на 15.05.2020 г.
4. Отрича се, че от 07.05.2020 г. до 16.05.2020 г. Д. Д. да се е връщал на село и следователно да е формирал лични впечатления.

По този начин тези трима близки роднини на Д. Д. искат да вярваме, че Д. Д., от 07.05.2020 г., до 16.05.2020 г., не е имал никаква информация за личността на А. и неговото поведение, не е имал никакви лични впечатления за А., за псувните на А., за да може такава липса на информация да бъде в основата на твърдението за внезапно възникнал физиологичен афект – че едва вечерта на 17.05.2020 г., връщайки се от банкета, Д. Д. за първи път в живота си е чул А. как псува, и Д. е бил силно изненадан от поведението на А., че не е очаквал подобно поведение от А., поради което Д. Д. изпаднал в афект и така го пребил. Но, в същото време, ако хипотетично повярваме на свидетелите – Ж. А., С. и Р. Д.и, че те помежду си нито веднъж не са говорили за проблеми с А., че никой от тях не е казал на Д. Д. за никакви проблеми с А., че Д. Д. сам нито веднъж не е питал за А., следователно Д. Д. не е имал никакво основание и никаква информация, въз основа на които да формира представи,

че за него самия или за негови близки са настъпили или могат да настъпят тежки последици в резултат от действия на А.. По същата причина не могат да се приемат твърденията на Д. Д., направени при освидетелстването му при изготвяне на съдебно-психиатричната експертиза, че имал представи как А. ще извади нож, ще направи нещо лошо на родителите му, на стадото, и изобщо че ще вреди. Ако трябва да вярваме на показанията на сестра му и родителите му, няма от къде да има такива представи. Ако е считал А. за толкова опасен, е могъл да се обади в полицията да го арестуват. Д. Д. е бил ловец, имал е пушка, и с нея много лесно би спрял А., дори само да го заплаши. Ако се приеме, че от външния вид на А. са му възникнали представите - ами А. е бил в този външен вид и когато за първи път го е виждал Д. Д. във Варна, и в нощта на убийството нищо не се е било променило.

Възниква и въпросът дали действително Д. Д., след като на 07.05.2020 г. (ден четвъртък) е довел в с. Горен чифлик А., точно първата събота и неделя не се е прибрал - 9-ти и 10-ти май, след това се е прибрал за първи път на 16.05.2020 г. и през цялото това време – 9 дни нито веднъж не се е обадил на своите близки, или ако се е обадил, не е попитал нито веднъж как работи новият овчар, който той е избрал. Напълно нелогично поведение.

Отговорът е следният: Д. Д. още на 18.05.2020 г. на досъдебното производство, в присъствието на защитника И., който му е защитник от първия ден и се е подписал на протокола, казва в обяснения като обвиняем: „родителите ми казаха, че А. поС.но вика и кряка“.

Това са съществени противоречия с показанията на роднините му, относно това, защо се внушава, че с А. е имало много проблеми, но на Д. никой нищо не казва. Тези лъжливи показания на роднините са направени с конкретната цел да се внуши, че Д. Д., след като е довел А. на 07.05.2020 г. – четвъртък, до 17.05.2020 г. нищо не е знаел за характера и поведението на А. и тогава е срещнал А. едва ли не за втори път в живота си и поради това е бил толкова изненадан и изпаднал в афект от псувните на А.. Роднините твърдят в същото време, че Д. Д. се прибирал всяка събота след обяд и следователно те създават внушението, че и на 16.05.2020 г. събота Д. Д. се е прибрал след обяд – т. е. скъсяват времето, през което Д. е могъл да контактува с А. и да опознае поведението му. Тези показания на роднините не са верни поради следните причини: На първо място, в протокол за разпит от 18.05.2020 г. като

обвиняем, в присъствието на защитник, когато още не са ясни насоките по делото, Д. Д. е заявил, че „сега последния петък“, т. е. на 15.05.2020 г. А. му поискал телефона, за да разговаря с майка си и провел такъв разговор на турски, от който Д. Д. нищо не разбрал. Това са важни детайли, защото доказват, че Д. Д. е бил в с. Горен чифлик от петък след обяд на 15.05.2020 г., а не от събота - 16.05.2020 г. У Д. Д. е останало конкретно впечатление, че А. и майка му си говорят на турски, за да не може той да ги разбере и следователно, тези обяснения на Д. Д. в тази част са верни. След това Д. Д. обяснява, че на 15.05.2020 г. в 21 часа майката на А. му се обадила и са говорили. В този разговор с майката на А., Д. Д. е разпитвал за А., и попитал да А. има жена и дете, на което ще празнува рожден ден. Ще се спра на този момент. На.це са два разговора на 15.05.2020 г. от телефона на Д. Д.. При първият Д. Д. не разбира нищо, а вторият е по инициатива на Ш. П.. При първият разговор, А. е говорил с майка си, а при вторият Д. е разговарял с Ш. очевидно не в присъствието на А., защото е питал за А. какъв човек е.

В показанията си в предишното съдебно заседание, Ж. А. и С. Д. казаха, че А. лъжел, като дадоха показания точно за момента как А. им е споделил, че щял да каже на Д. да го закара във Варна, за да купува торта на детето си и да празнуват рожден ден, а после от разговора с майка му разбрА., че А. лъже. При разговора, проведен вечерта на 15.05.2020 г., Д. Д. е казал на майката на А., че А. иска да го закара в гр. Варна за 24 май, за да купува торта на детето си и там да празнуват рожден ден. Това са обяснения на Д. Д., на досъдебното производство, от 18.05.2020 г., и те се потвърждават в показанията на Ж. А. и С. Д. от съдебно заседание.

От разговора с Ш. П., Д. Д. разбрал, че А. лъже и осъзнал, че тази лъжа е с цел А. да се върне във Варна. Следователно в петък, на 15.05.2020 г. Д. Д. е бил в с. Горен чифлик, а не както твърди Ж. А., се е прибрал от Варна в събота на 16.05.2020 г. след обяд.

В същия протокол за разпит като обвиняем от 18.05.2020 г. Д. Д. е дал обяснения, че А. в предишните дни преди убийството му е искал цигари и пари, но Д. Д. не му е давал и А. го е обиждал и псувал.

Да се спрем на този момент.

Първо, - кога може Д. Д. и А. да са се срещА. преди 15.05.2020 г., ако роднините твърдят, че Д. Д., след като е довел А., се е върнал след това за

първи път на 15.05.2020 г. Очевидно това може да се случи само ако Д. Д. се е върнал и предходните петък, събота и неделя, съответно 8, 9 и 10.05.2020 г.

Второ – А. и тогава е псувал и обиждал Д. Д., но той го е търпял, защото му е вършел работа. Следователно на 17.05.2020 г. псувните и обидите на А. към Д. не са изненада и не са причина за афект, но той тогава не го е убил, пребил или ударил, а е приел това поведение, защото А. им е работил без пари.

Освен това в същия протокол за разпит от 18.05.2020 г., в присъствието на защитник Д. Д. е заявил, че е виждал А. 3 - 4 пъти преди 17.05.2020 г. Възможност да го види е имал и предната седмица петък, събота и неделя – съответно 8, 9, и 10-ти май, както и на 15.05.2020 г. Следователно, преди 17.05.2020 г. Д. Д. е натрупал достатъчно лични впечатления за поведението на А., за псувните на А. когато му откажат цигари, но й той не е взел решение да върне А. във Варна. Във всеки от тези 9 дни, Д. Д. е могъл, всеки следобед, след края на работното си време, за два часа, да се върне до с. Горен Чифлик, да вземе А. и да го върне във Варна. Освен това, видяхме показанията на Г. П. – предишния работодател на А.. А. псувал баща му, когато не му дават цигари, вършел други поразии, но го държА. на работа защото нямало друг. Следователно поведението на А. е било търпимо, било е и разбираемо, че се дължи на психично заболяване, а не че лично иска да засегне някого, иначе нямаше да го държат на работа продължително време.

Искането на цигари от А. и псувнята на майка след този отказ към Д. Д. е вкарано от защитника като основен мотив в делото за причината да бъде убит от Д. Д.. По този начин успешно беше отклонено вниманието от действителната причина за конфликта, който е провокиран от Д. Д.. Тази действителна причина Д. Д. да убие е лъжата на А., че има жена и дете, с които иска да празнува рожден ден на детето си, което е направено с цел да бъде закаран във Варна и да не работи повече за сем. Д.и.

Смятам, че това е така поради следните причини: До момента по делото се говореше как всички са недоволни от работата на А. като овчар. Аз ще поставя въпроса, имало ли е причина А. да бъде доволен от работата си. Смятам, че не. На първо място А. е психично болен и не може сам да се грижи за себе си. Да си представим стадото от над 100 овце – това би заело половината площад пред съда. Всяка овца тръгнала на някъде, и всички тези

животни сам човек да ги направлява до отдалечени поляни, където да ги пасе и наглежда, така че да ги върне същия брой. Този сам човек е трябвало да бяга поС.но, да ги завръща, насочва, да им подвиква, да ги подкарва, и всичко това според мен е изнервяло А., и смятам, че е останал недоволен, не му е харесвало да бъде повече овчар и затова е решил да се махне.

Виждаме от послесмъртната експертиза на А., че той е имал лека умствена изостаналост с нарушение на параметрите на вниманието – намалена устойчивост и концентрация, ограничен обхват, паметови нарушения – снижени възможности за усвояване на знания и опит, ограничен интелект, несъответен на възрастта.

Как обаче А. би могъл да се махне от с. Горен чифлик, намиращо се на около 30 - 40 км. от Варна, в което село А. не познава никого и няма парито за храна, нито за транспорт. Естествено, като излъже нещо, за да накара Д. да го закара обратно до Варна.

И действително А. излъгал Д. и Д. сигурно е щял да го закара, ако не беше разговора с майката, от който разговор е станало ясно, че А. лъже, че има дете и жена, и това не е причината да иска да бъде закаран във Варна.

На Д. Д. и на неговите роднини не е било нужно много време да разберат, че А. иска да ги напусне тайно. Това ги е ядосало, защото реално А. е искал да използва Д. Д. за транспорт. И им е станало ясно, че върнат ли А. във Варна, оставят ли го сам, няма да се върне. А семейството остава без овчар и С. Д. пак е трябвало да пасе лично овцете. Ето тази лъжа на А. и нежеланието му да работи повече като овчар смятам, че е вбесила предварително Д. Д., още на 15.05.2020 г. Д. Д. е могъл да научи, че А. иска да ходи във Варна и преди 15.05.2020 г., защото С. Д. каза, че А. е споделил с него това свое желание. Следователно С. Д. се е замислил още преди 15.05.2020 г., че може да останат без овчар, и е могъл да предупреди Д. Д., че А. има такова желание. Но все пак Д. Д. преди вечерта на убийството, и то поне от 15.05.2020 г. – ден петък, е разбрал, че А. възнамерява да ходи във Варна, под предлог, че ще празнува рожден ден, това го е усъмнило и поради тази причина е питал точно за това майката на А., за да провери думите на А.. Ако за Д. Д. не е било важно, той не би питал точно това майката на А.. Вечерта на 17.05.2020 г. разговорът не е бил само за цигари, а преди това Д. Д. е обвинил А. в лъжа точно за намерението му да празнува рожден ден във

Варна. Ето защо считам, че не са нА.це доказателства за прилагането на чл.118 от НК.

По делото следва да се анА.зира и психичното съС.ие на А..

Уважаеми съдии, А. не е виновен за това, че е психично болен, не е виновен, за това, което е бил, не е виновен за поведението си, въпреки негативния образ, който тук беше изграден за него.

Майка му разказа каква е причината за неговата лека умствена изостаналост а и тази причина се съдържа в едно от затворническите досиета. Когато е бил дете, А. е откраднал цигари – от дядо си или от втория си баща, и някой от тях го е пребил много жестоко заради тази кражба, при което му е причинил физически увреждания, довели до психически увреждания.

Отделно от това, в едно от затворническите досиета, има приложена съдебно-психиатрична експертиза от д-р Маргарита Новоселска, психиатър от гр. Д.ч, назначена да изготви такава експертиза от Балчишкия районен съд по НОХД № 66/2005 г.

При изготвяне на тази експертиза, вещото лице е беседвала с дядото на А., който е разказал, че един от мъжете на майка му, на име Мюстеджеб, е горил цигари на езика на А. и е държал А., сестра му и брат му навън на студа. И в тази връзка А. се е определил пред вещото лице като „малкото кученце“, което стои на студа“. Майката на А. е живяла 15 години с този мъж Мюстеджеб, и той през тези 15 години е биел А., и го е държал на студа. Отделно от това, дядото е разказал, че и децата са биели А. и са му вземА. парите. И в резултат на това отношение, в съзнанието на А. се е оформила налудната фикс идея на живота му – да проси цигари и да недоволства, да псува и да обижда, когато не му дадат.

А. не е виновен за това си съС.ие. Но това му съС.ие не е било скрито от околните, то е било явно. И всеки, който е искал, е могъл да стои настрана, да няма отношения. Но въпреки това са го наемА. за работа, за мръсна работа, която никой друг не иска да върши, търпели са му поразите, защото, както каза предния му работодател Г. П., няма кой да работи тази мръсна работа. Така се е случило и със семейството на Д. Д. – търпели са А. 9 дни, въпреки всичките му недостатъци, защото им е работил без пари и още са щели да го търпят, тъй като няма кой друг да се наеме за тези пари.

Д. Д. е заявил в обясненията си от 18.05.2020 г., че родителите му са му разказА., че А. поС.но вика и кряка. Този израз „кряка“ е специфичен израз на бащата на Д. Д., той го употреби и в тази зала и аз правя извода, че обясненията и в тази част на Д. се верни. Това доказва, че Д. Д. е поддържал връзка с родителите си, докато е бил във Варна и са обсъжда. поведението на А.. Ако мнението на родителите на Д. Д. за А. е било толкова силно отрицателно, Д. след тези разговори е имал възможност още първите дни да върне А. във Варна, но не го е направил.

Д. е заявил също, че според него още при първия им разговор, при наемането на работа, А. „бил агресивен и с психични отклонения“. Това сочи, че Д. Д. е имал предварително изградено мнение за А., преди да го убие, а не е бил внезапно изненадан вечерта на 17.05.2020 г. Видял е, че А. е един агресивен луд, и го наема, води го в Горен Чифлик, оставя го с родители и сестра и искат да повярваме, че не се е интересувал как се справя 9 дни.

Относно твърдяната агресивност на А..

Чухме показанията на предишния работодател на А. и на С. Д., че А. е просел цигари, и е псувал, когато не му дадат, но не е нападнал никого заради това.

Семейство Д.и също заявиха, че А. не ги е нападал.

Вечерта на убийството, А. не е инициатора на конфликта, а конфликта е започнат от Д. Д.. Има извършено освидетелстване на Д. Д., и по тялото му не са намерени следи от удари. А. не е нападнал Д. Д. първи и дори не се е защитил по никакъв начин, докато Д. Д. му е нанасял този жесток побой. Ако поведението на А. може да бъде определено като „агресивно“ в този момент, то е провокирано от Д. Д.. Всяко обвинение в лъжа провокира някаква агресивност срещу този, който обвинява. Точно липсата на каквато и да е защита от страна на А. сочи, че той не е имал намерение да причинява каквито и да е било тежки последици на Д. Д. или на негови близки.

Относно затворническите досиета:

Аз смятам, че с изискването на тези досиета преди да бъдат дадени обяснения пред този състав на съда от Д. Д., се даде възможност за манипулиране на обясненията на Д. Д., от една страна, и за невъзможност да бъде проверена тяхната вярност, от друга страна. Безспорно обясненията на

Д. Д. ще бъдат повлияни от досиетата. Според мен тези досиета трябваше да бъдат изискани след като подсъдимия даде обяснения, и с тях да бъдат проверени тези обяснения. Но в тази ситуация, след като са изискани преди да бъдат дадени обяснения от Д., самият той не може да се ползва от тези документи в своя защита, защото обстоятелствата, които са описани в досиетата, не са му били известни. И тук възниква трудната задача пред съда, да разграничи истината от манипулацията в обясненията.

Виждаме от протокола от 18.05.2020 г. от обясненията на Д. Д. как са се развили събитията на 17.05.2020 г. Връща се Д. Д. от банкет, след полунощ, според мен употребил алкохол, и вижда А. пред стаичката му. Д. Д. не си ляга да спи, а отива да се кара с А., отива да го разобличава, че лъже за рождения ден. Първото, в което Д. Д. обвинява А., 30 минути след полунощ, е защо лъже, че има жена и дете, и го разобличава, като казва, че е разговарял с майка му, която е казала, че А. лъже за тези неща. Забележете, че в същия протокол за разпит Д. Д. казва, че е знаел, че А. е лежал в затвора за дребни кражби, така му е казала майката на А. в разговора им на 15.05.2020г. – петък вечерта.

Това означава, че такъв разговор е имало, и че нещо от казаното в този разговор е причината за убийството. Друга причина няма. 9 дни А. работи, и когато Д. Д. се връща, не прави нищо, за да го изгони от работа, което означава, че през тези 9 дни А. не е направил нищо нередно по отношение на семейство Д.и и с нищо не им е навредил. От чутото от майката на А., Д. Д. не пита А. за кражбите, а пита първо за лъжата, защото това му е било важно, за да спре А. да ходи във Варна.

Тук следва да анализираме психическото състояние на Д. Д..

Д. Д. на 15.05.2020г. – петък вечерта разбира две неща за А.: първо – че е лежал в затвора за кражби, и второ – че го лъже за причината да иска да отиде до Варна, тъй като няма жена и дете, с които да празнува. Това, да А. е осъждан, най-вероятно е поставен въпрос от Д. Д. към майката на А.. От тези неща, Д. би следвало на първо място да се притесни от информацията за кражбите на А. и още на следващата сутрин – 16.05.2020 г., събота, да върне А. във Варна, вместо да отива за цял ден в гората. Могъл е и същата вечер на 15.05.2020 г. да върне А. във Варна, пътят е 40 минути в едната посока. Но Д. Д. не постъпва така, не връща А. във Варна, от което следва, че от вечерта на

15.05.2020 г. и през целия следващ ден – 16.05.2020 г. Д. Д. не се е опасявал от настъпването на никакви вредни или тежки последици за себе си или за своите близки от действията на А.. Д. Д. не отива веднага същата вечер на 15.05.2020 г. при А. да изясни нещата с кражбите и пътуването до Варна, не отива и сутринта на 16.05.2020 г., а ги обмисля. И стига до заключението, че единствената причина, А. да лъже, че има дете и жена, е да иска да се върне във Варна, за да ги напусне. И от вечерта на 15.05.2020 г. до полунощ на 17.05.2020 г. Д. Д. е натрупал предварително гняв у себе си срещу А., и този гняв съвсем естествено се отключва от употребения алкохол вечерта на 17.05.2020 г. Именно поради употребения алкохол Д. влиза в конфликт малко след полунощ- започва да се кара с А., да го обвинява, че лъже. Такъв разговор не може да бъде приятелски. Когато е чул тези думи на Д. Д., А. е разбрал, че плана му да се върне във Варна пропада. И това го е ядосало и провокирало. А. естествено не е очаквал да разкрият лъжата му, не е бил подготвен, и затова напълно вероятно е да е напсувал Д. Д. с думите: Майка ти да еба, сметка ли ще ми държиш?. Този въпрос: „Сметка ли ще ми държиш?“ от страна на А. е напълно логична реакция срещу обвинението в лъжа. Наистина едно такова обвинение от типа: „защо ме лъжеш, ти нямаш жена и дете“, е държане на сметка и така зададен, този въпрос доказва, че такъв разговор е имало, и към 18.05.2020 г. Д. Д. е говорил истината. Възможно е в последствие наистина А. да е поискал цигара от Д., това е била фикс идея на А., но от друга страна, даването на цигара е вид приятелски жест, който би показал на Д. Д. Действително се сърди на А.. След като Д. му отказал, друг е въпросът как му е отказал, но с отказа си да даде цигара Д. Д. е показал, че в момента не е приятелски настроен към А., тогава А. разбрал, че са в конфликт, че няма да бъде закаран във Варна, че замисълът му е бил разкрит, и че ще продължава да работи за Д.и, и цигара не му дават, тогава вече А. е възможно да е напсувал Д. Д. на майка. Забележете – първо Д. Д. обвинява А. в лъжа, А. му казва: „майка ти да еба“, но Д. Д. тогава не започва да го бие. Едва втория път – при отказа да даде цигара, при втората псувня на майка, Д. Д. казва: „аз тогава се ядосах“ – т. е. Д. Д. определя момента, когато се е ядосал – едва при втората псувня. Първата не му е предизвикала афект и причината е посочена в същия протокол за разпит – че Д. Д. е виждал вече А., 3-4 пъти както сам казва, знаел е, че псува, и не е бил изненадан, че А. го псува. Д. отива при А., обвинява го в лъжа и А. го псува на майка. Д. не

започва да бие А., а продължава да се кара с него. Ще се спра на този момент. Основния аргумент на защитата е, че А. напсувал Д. на майка и това отключило афекта у Д.. Питам тогава, след като сам Д. обяснява, че има не една, а две псувни, защо при първата не изпаднал в афект. И на второ място – ако от псувнята Д. е започнал да си мисли, че А. ще направи нещо лошо на семейството, на стадото, защо при първата псувня не започва да убива А., защо при първата псувня, в съзнанието на Д. не се появяват представи, че А. ще направи нещо лошо. Съдия Д. задаваше въпроси на свидетелите да А. се псуват често в с. Горен чифлик и отговорът беше отрицателен. Дори да приемем хипотетично, че Д. Д. е бил крайно изненадан да го псуват, защо не реагира при първата псувня на майка. Спират в един момент с конфликта, нямат какво повече да изясняват, и А. иска цигара. Той е умствено изостанал и си знае неговото – иска цигара. Д. му отказва и А. за втори път го псува на майка. И самият Д. Д. казва така: тогава вече се ядосах. Самият Д. определя момента, когато се е ядосал – при втората псувня. И забележете – от първата псувня, също на майка, е изминало време, в което се карат, А. псува за втори път и Д. казва – „тогава вече се ядосах“. Какво означава това определение „тогава“. То сочи, че първата псувня не е била възприета от Д. Д. като реална обида от психично болния А. и е в пряка връзка с казаното от Д. Д., че той е вижда А. три-четири пъти преди това, и е имал реална представа от поведението му – че псува, и то на майка. Поради това не се е обидил от първата псувня. Ето защо, поради изминал период от време между двете псувни считам, че Д. Д. няма как да е изпаднал в афект – да не знае какво прави от една псувня. Д. Д. не е бил изненадан, че А. псува, и не е изпаднал в афект от една псувня, имал е време да реагира – т. е. да е бил обзет от такова честолюбие, че да е готов да убие заради една псувня. Твърдението за афект – за тясно стеснено съзнание, се опровергава и от по-нататъшните твърдения на самия Д. Д.. Той разказва, което сочи, че си спомня много добре събитията, че А. му е обещавал „да не прави повече така“. Това доказва, че между двамата е имало разговор, и то по време на побоя, имало е изясняване на отношенията, Д. Д. е обяснявал на А. защо го бие, а А. се е молил и е обещавал да не прави повече така, за да спре Д. Д. с побоя. Ако анализираме обясненията за А. – „обещал повече да не прави така“, това сочи на отношения на власт и подчинение. Властният е Д., подчиненият е А.. Какво не ни казва Д. Д. – той не ни казва да е бил заплашван от А. с тежки последици за него или негови

близки. И не е имало причина да бъде заплашван. И всичко това е в развитието на един двустранен словесен конфликт, започнат от Д. Д..

За мен се налага извода, че ядосаният Д. Д. е провокирал психично-болния А., и че А. също се е ядосал от този разговор, защото при него мисловните и психичните процеси протичат по друг начин. За психичното състояние на А. в този словесен конфликт също трябва да се обърне внимание. Д. Д. е пристигнал на овчарника вече ядосан, че работникът е неблагодарен, че работникът търси начин да напусне, че уж лудият А. използва дребни хитрости, за да накара Д. Д. да го кара с личния си автомобил до Варна, за да може А. да си тръгне. Но този гняв на Д. не се е развил същата вечер, този гняв се е формирал у Д. Д. от предишната вечер, а отключването на този гняв у Д. е било улеснено от употребения предишния ден алкохол. Ето защо считам, че Д. не е бил под влияние на физиологичен афект, който е настъпил внезапно след полунощ на 17.05.2020 г., а Д. е бил ядосан на А. достатъчно време предварително. Този предварително натрупан гняв у Д. е бил отключен и неконтролируем поради употребения алкохол. Д. Д. е знаел предварително, както от своите лични впечатления, така и от разказите на роднините си, че А. реагира основно с псувни. И поради това Д. Д. няма как да е бил изненадан, че А. го псува. А. не е започвал конфликта, започнал го е Д. Д., който повече от денонощие е мислил какво цели А. с тази лъжа, разбрал е защо А. го лъже, и това предварително е ядосало Д. Д.. Алкохолът само е свА.л задръжките на Д. Д., и той е взел дъската и е пребил до смърт А.. А. е реагирал на тази ситуация по единствения начин, по който е можел – започнал е да псува. Това е била защитна реакция на А.. А и какво друго е могъл да каже в този момент А. на това обвинение. И какво друго е могъл Д. Д. да очаква от човек като А.. Дори и да се приеме хипотетично, че Д. не е бил под влияние на алкохол, то пак е бил предварително ядосан, предварително с готовност за конфликт, знаел е, че А. псува на майка, и поради това не можем да говорим за внезапен физиологичен афект, дори и без употребен алкохол.

И отново се връщам на текста на чл.118 от НК – кумулативното изискване да са реално настъпили и да е възможно да настъпят тежки последици. Нито такива са били настъпили, нито от този разговор Д. Д. е могъл да формира представи, че такива е възможно да настъпят.

Д. Д. не е единствения напсуван от А.. С. Д., Р. Д. и Ж. А. също твърдят,

че са напсувани, но нищо не са направили и не са имА. намерение да правят, което говори, че не са възприемА. сериозно поведението на А., че поведението на А. е било търпимо и приемливо за неговото психическо съС.ие.

Поведението на А. при побоя: А. не е реагирал по никакъв начин през цялото време на побоя, стоял е и е понасял ударите, докато е изпаднал в безсъзнание. Защитникът лепна на А. етикета, че бил агресивен, но агресивният А. не е докоснал Д. Д.. Съпротива от страна на А. не е имало, която допълнително да ядосва Д. Д., той просто е биел, без да спре. И отново ще се върна на тази психиатрична експертиза на А., приложена в едно от затворническите му досиета. А. е пребиван 15 години от мъжа на майка си, детството му е преминало в побои, и когато отново Д. Д. е започнал да го пребива, А. просто е стоял без съпротива.

Считам, че афекта следва да възникне внезапно, по време на разговора, а не да е резултат от предварително натрупани отрицателни емоции от Д. Д. към А.. Дори и Д. Д. да не е бил под влияние на алкохол, той е бил предварително ядосан. Поради тези причини не приемам развиваната до момента версия, че А. е напсувал на майка Д. Д., и само тази псувня го е ядосала до съС.ие на афект, в което толкова много му се стеснило съзнанието, че не разбрал кога е пребил до смърт А.. И отново ще кажа, че псувнята като обида не е самостоятелно основание по чл.118 от НК, ако ги няма кумулативно тежките последици. Не приемам и твърденията на Д. Д., че по време на нанасяне на ударите си е представял как А. имал нож, какъвто е нямало, и че щял да заплаши живота на семейството на Д. Д.. Едни такива „представи“ в кавички не са основание за нанасяне на такъв побой. Едни такива представи не са обосновани, нямат връзка с нищо от действителността. Ако е имал такива представи, те същата вечер ли са се проявили и поради каква причина. Ако ги е имал преди това, защо още през деня на 16.05.2020 г. или предния ден – петък, или по-предните дни, Д. Д. не е отвел А. във Варна, да го остави на някоя улица и да отстрани опасността. Вместо това Д. Д. се е веселил с приятели. Ако е бил нападен с нож от А., Д. би снимал на първо място този нож и би го пратил на своите приятели същата вечер, заедно със снимката на трупа на А..

В настоящия процес бяха изискани писмени доказателства от

защитника от здравословното състояние и съдебното минало на А..

Относно миналото на А.: Не споря, че А. е бил с психични отклонения, но подчертавам, че те са били видими и са се проявявали по същество. А. със сигурност не се е грижил добре за овцете, но не е имало друг, който да върши тази работа и затова са приели и са търпели неговите недостатъци, дори и псувните. А. не е бил виновен за това, което е, А. не е разбирал какво прави. Ако Д. Д. не е бил доволен от А., ако е имал проблеми с психичното му състояние, никой не го е спирал да върне А. във Варна и да се приключи. Да. А. е бил в ТВУ, колко пъти е лежал в болниците, само доказва колко зле е бил психически, че това е било повече от видимо и следва да се запитаме защо семейство Д.и са го оставили 9 дни при тях. Аргументи на защитника пред първия състав бяха, че А. е бил настаняван за лечение и следователно е бил опасен за околните. Тези обстоятелства не са били известни на Д. Д. и на неговите роднини, към м.май 2020 г., поради което за А. следва да се разсъждава според неговите прояви при престоя си като овчар в този период от 9 дни.

Събраните документи в съдебните заседания през 2022 г., дават информация за А. към днешна дата, но защитникът иска съдебния състав да приеме тези данни за настоящи и към м. май 2020 г. Това не е правилно, ние трябва да боравим с данните, които са били настоящи за обвиняемия към датата на извършване на престъплението, защото обвиняемия е разсъждавал, вземал решения и реагирал според тогавашните данни, които е събрал в период от 9-10- дни, а не според това, което му стана известно в съдебно заседание.

Нищо от показанията на роднините на Д. не сочи, че той е бил опасен за тях и че те са се чувствали застрашени от А.. Пак казвам – защо, като е бил чак толкова опасен, не го върнаха веднага, не се освободиха от него веднага. Много просто, не е имало причина, да мислят така.

Що се отнася до съдебното минало, то от него също не могат да се извличат доводи в полза на Д. със задна дата, защото той за тези обстоятелства не е знаел. Тук А. нито е откраднал, нито е извършил някакво престъпление спрямо семейство Д.и.

Д. Д. в обяснения от 18.05.2020 г. твърди, че на 15.05.2020 г. е получил по телефона информация от майката на А., че А. е лежал в затвора за дребни кражби. Дребни или големи, но Д. Д. е приел тази информация, приел е А. с

тези негови данни за съдимост, приел е А. с неговото поведение и псувни и не го е върнал веднага във Варна. Вечерта на 17.05.2020 г. Д. Д. не е обвинявал А. за осъжданията му, а за искането да ходи във Варна.

Механизъм на убийството: Д. Д. е взел една летва, с която е нанесъл множество силни удари по главата, ръцете и тялото на А.. Може да е използвал и други предмети, но това е без значение, важното е, че Д. Д. е този, който е нанесъл всички удари, довели до смъртта на А..

Силата, чрез която е нанесен побоя е много показателна. Д. явно е бил под влияние на алкохола, за да не може да разсъждава трезво и да продължава да бие с такава силно изразена жестокост. Съдебно-медицинската експертиза разкрива в пълна степен хронологията на побоя и проявата на кВА.фициращия признак „особена жестокост“. Още първоначалните увреждания – по ръцете на А. и по горната част на тялото му, които доказват, че първоначално А. е бил в изправено положение, са били достатъчни като наказание на А.. Считам, че А. е бил първоначално прав поради положението на защитните травми по ръцете му. Правя извод, че след продължителните удари, които е получил, А. в един момент е паднал на земята. Д. е продължил да го удря, нанасяйки ударите с особена жестокост, като е целял не само да причини силна болка на А., но и да причини смъртта му. Желанието да причини болка, като ответна реакция на евентуалните псувни от А., са преминаА. в желание за убийство. Видно от причинените увреждания, след като А. е паднал на земята, Д. е започнал да нанася и удари с крак, да рита А. цЕ.сочено в жизненоважни органи – сърце, глава, бял дроб. Ударите са били нанесени със сила, с цел да причинят увреждания в дълбочина и да причинят повече болка. Такива увреждания на вътрешни органи не могат да бъдат причинени с тази дъска. Нанесените с особена жестокост удари са довели и до особено мъчителна смърт за А.. В кръвоносната му система са липсваА. 1500 мл кръв, който са се излили свободно в тялото му, и по този начин значително е било нарушено кръвоснабдяването на белите дробове, сърцето и мозъка. Нарушаването на кръвоснабдяването на мозъка е пречило на А. да мисли и да реагира. Нарушаването на кръвоснабдяването на белия дроб е пречило до органите му, и до мозъка, да достига обогатена с кислород кръв. Смачканите мастни тъкани са се разпространили в тялото на А. и са запълнили белия му дроб, което е причинило задушаване. А. е бил и в безпомощно съС.ие, предвид на своята умствена изостаналост. АнаА.зирайки констатираните

телесни увреждания, аз считам, че Д. Д. е продължил да нанася удари и много след като А. е спрял въобще да реагира. Ако не е бил употребения алкохол, Д. Д. много по-рано би осъзнал, че ще причини смъртта на А.. Причинената смърт на А., чрез подобен побой, нанесен с особена жестокост, и умишленото оставяне на А. да умре след побоя, не са съпоставими с никаква обида от страна на А. и с никакви представи от страна на Д.. Причинените на А. телесни увреждания доказват квалификацията признак „особено жесток начин“ за причиняване на смъртта му. Побоят е бил особено мъчителен за А., а продължителността на страданието доказва, че смъртта е настъпила за А. по особено мъчителен начин. При аутопсията не е установен алкохол в кръвта, в урината и в гръбначно-мозъчната течност на А..

При предишното дело, в пледоарията си защитникът направи забележка, че в бараката на А. и на Д. Д. били намерени бутилки бира и никой не обърнал внимание на това. Това не е вярно. В стаята на А. бутилки бира или друг алкохол не са установени. Освен това, видно от показанията на роднините на Д. Д., те са купували алкохола на А., единствено бира, и то по едно кенче. В бараката на Д. Д. има бутилки бира „Пиринско“. Д.А. е пил след убийството – възможно е, въпросът е че е употребил алкохол преди да убие и този алкохол му е повлиял.

Време за нанасяне на побоя: Самият побой считам, че не е продължил дълго време. За една минута могат да бъдат нанесени поне 20 удара с дъската, за 5 минути могат да бъдат нанесени 100 удара. Когато А. е паднал на земята, Д. е могъл за една минута да нанесе поне 20 удара с крак, за пет минути са 100 удара с крак. И по 50 да са били ударите с дъската, и 50 удара с крак, за 10 минути Д., който тогава е тежал 90 килограма, не както сега, е могъл реално да нанесе този побой за 10 минути.

Кога е извършено убийството: Преди побоя, в 23,51 часа на 16.05.2020 г. Д. е разговарял с дъщеря си. Малко след това, но преди полунощ, Д. Д. е получил две обаждания от А. П. и от Т. А.. В 00.29 часа телефонът на Д. се е свързал с интернет и следователно Д. е бил в района на селото, а не на заслона. Видно от разпечатката от Теленор, в 00.39 часа на 17.05.2020г. съпругата на Д. му е звъняла по телефона, но той не е вдигнал. Съпругата е звъняла за да разбере къде е Д. и защо не се прибира. Ако всичко е било наред, Д. е могъл да се обади. Но той не го е направил, защото или е

биел или вече е бил пребил до смърт А. и тепърва е осъзнавал какво е направил. От 1.44 часа до 1,52 ч. Д. е изпращал снимки по интернет на свои приятели. Тези снимки показват А. в една безжизнена поза, и аз правя извод, че вече е бил мъртъв. Това за мен обосновава извода, че убийството е извършено за кратко време, непосредствено след 00.29 часа на 17.05.2020 г. Едва след като се е уверил, че А. е умрял, тогава Д. през периода 01:44:37 часа до 01:52:54 часа на 17.05.2020 г. – в продължение на 8 минути, снимал с телефона си тялото на лежащия на земята А. и изпратил през интернет, по месинджър, снимките на своите приятели св.Т. М. В. (том 1, л. 154, л. 157) и свидетеля Д. С. А. (том 1, л. 155, л. 157) Това е видно от оглед на обажданията от телефона на Д. Д. (том 1, л. 156, 158) и СТЕ (том 2, л. 61). От възстановените снимки и от позата на тялото на А. е видно, че той не дава признаци на живот. От снимките на Д. се вижда, че около трупа няма нож или друг предмет, който да е бил заплашителен за Д.. В 1.44 часа – час и 15 минути след побоя, А. вече би трябвало да е мъртъв, ако се приеме заключението на СМЕ, че А. не е умрял веднага, а е умираал в продължение на час – час и половина. Това за мен обосновава извода, че убийството е извършено непосредствено след 00.29 часа на 17.05.2020 г. Защитникът твърди, че Д. не е нанесъл побоя веднага след пристигането си на овчарника около 00.29 часа, а около 1,45 часа – т. е. след около час и непосредствено преди да изпрати снимките на трупа на А. на своите приятели. Възниква въпросът, как защитникът си е избрал точно това време на извършване на убийството. Много просто – защото експертизата за алкохола казва, че точно в този часови интервал, в организма на Д. не би следвало да има алкохол и това обслужва тезата на защитата за физиологичния афект. Това е чисто нагласяване на защитната теза според доказателствата. В тази защитна теза обаче има съществено противоречие с друга експертиза, съдебно медицинската, която казва, че А. е умираал час – час и половина, което се доказва от излялата се кръв в тялото на А., тъй като сърцето и след спиране на побоя все още е помпело кръв през разкъсаните кръвоносни артерии и така са се излели общо 1500 мл кръв в тялото. Необорим аргумент.

При убийство около 1,45 часа, и снимане веднага с телефона, трябва А. да умрял веднага, защото той видимо е безжизнен на тези снимки и е намерен в тази поза при идването на разследващия полицаи. И само ако е бил мъртъв, има смисъл да го снима, а не ако само го е набил. Д. Д. няма да е имал

никаква нужда да праща снимки как е набил един малоумен овчар, това не е повод за гордост. Но убийството е стресирало Д. и тогава е снимал А.. Аз предполагам, че това са най-доверените приятели на Д. Д., и той е възнамерявал да търси помощ от тях как да се прикрие, но явно се е отказал. Ако е било повод за гордост, Д. Д. би пратил снимки на всички, които са били на заслона, за да се похваА..

ДНК експертиза: При извършения оглед са намерени дъската, с която Д. е нанесъл побоя, и маратонките на Д. с капка кръв от А.. По дъската е установена смес от клетъчен материал от Д. Д. и А.. От други лица не са установени следи от клетъчен материал. Следователно Д. е извършил убийството с дъската, намерена на произшествието.

Относно маратонките „Кешуа“, намерени в бунгалото под масата, видими на фотоалбума. По горната повърхност на дясната маратонка е намерена капка кръв от А.. Тези маратонки са били носени от Д. Д. по време на нанасяне на побоя и са били събути от него с цел прикриване на следите от престъплението. На 17.05.2020 г. спрямо обв. Д. било проведено освидетелстване (том 1, л. 77) с негово съгласие и било иззето поднокътено съдържимо от лява и дясна ръка. По тялото не са установени наранявания, от което може да бъде направен извод, че А. не е нападнал първи Д. и не е нанасял удари на Д..

По делото е изготвена съдебно-психиатрична експертиза по отношение на Д. Д.. Видно от СПХЕ (том 2, л. 28) и както беше заявено от вещите лица в съдебно заседание, Д. не е бил в съС.ие на физиологичен афект. При изготвяне на СПХЕ, Д. е бил освидетелстван от вещите лица, пред които е бил поканен да разкаже за своите преживявания по време на събитията. В свободен разказ пред вещите лица Д. е обяснил, че А. го е напсувал, защото Д. го е обвинил в лъжа, и че след започване на побоя А. е паднал на земята и му се е извинил, а след това поискал от Д. да го остави да лежи на земята, а Д. се прибрал да спи. По-нататък Д. разказва на вещите лица как е заспал, а след това чул виковете на А., думите „инсулин, инсулин“ и тогава Д. извикал Спешна помощ. Тези обяснения на Д. определено не се потвърждават от останА.те доказателства по делото. Видно от СМЕ, побоят е бил толкова продължителен и нанесен с особена жестокост. А и показанията на С. Д. и Г. П. показват, че А. със своите психични отклонения, изобщо не се е извинявал

за псувните си, защото това за него е било нормално поведение. СъС.ието на А. е било толкова влошено, че А. в края на побоя вече не би могъл да диша, и изобщо да мисли и да говори, предвид на намаленото количество кръв до всичките му органи, невъзможността да диша поради двустранно разкъсване на белите дробове и тяхното запушване от мастна емболия, разкъсаното му сърце и кръвоизливи в мозъка, кръвениста пяна в дробовете, трахеята и гърлото му. Всичко това оборва категорично твърденията на Д. за причината за побоя и проявената особена жестокост. Вещите лица при изготвяне на експертизата са взели предвид и обясненията на Д. като обвиняем и са декларирА., че са запознати с всички предоставени им материА. по делото. Към момента на изготвяне на заключението, при разследващия полицай или прокурора не са се намирА. други материА. по делото, които да не са били предоставени на вещите лица. От заключението на комплексната психолого-психиатрична експертиза се установява, че към момента на Д.ието обв. Д. е бил в съС.ие да разбира свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. При извършване на Д.ието не е бил в съС.ие на физиологичен афект. Самите обяснения на Д. също не сочат да е бил в съС.ие на физиологичен афект, в резултат на свои представи, които не са били обективирани от А. по никакъв начин.

Доколкото експертизата е способ за проверка на доказателства, вещите лица са проверили доказателствата по делото – разпитите на Д. като обвиняем и са си съставили собствено впечатление от свободния разказ на Д. за случилото се и от отговорите му на поставени въпроси. При това освидетелстване и беседване с вещите лица, Д. е бил свободен да разкаже всичко, което прецени. Д. не е съобщил А. да го е нападнал. Д. е съобщил, че си „представял“, че А. има нож и ще го надупчи, тъй като предния ден А. точел нож на шмиргел. (том 2, л. 33).

По повод на тези „представи“ следва да бъде посочено следното: при огледа на местопроизшествието, в дрехите на А. и около тялото му не е намерен нож.

При огледа на Д., по тялото му не са установени следи от наранявания. Следователно, по време на нанасяне на побоя, А. не е заплашвал Д. с нож, тъй като не е държал такъв. Една такава „представа“ у Д., че А. има нож, не е мотив да обясни и да оправдае продължителността на побоя и особената

жестокост. Ако А. действително е държал нож, вероятно все още щеше да бъде жив, защото би се защитил. Следващото, което Д. е съобщил пред вещите лица, е „представата си“, че А. щял да направи нещо лошо на родителите му – ще ги пребие, ще запА. овчарника, ще им направи нещо лошо, за да бъде нагласена защитната версия към текста на чл.118 от НК. Да, но за такива действия от А. не са съобщени по делото. Въобще за такива индикации не е съобщена от свидетелите. Отделно от това, ако всички тези „вероятности“ Д. Д. ги е знаел от преди няколко дни, е могъл да ги избегне, ако просто върне А. във Варна. Но никой не се чувствал заплашен от А., и никой нищо не е казвал за А., тъй като просто не е имало нищо за казване.

Що се отнася до направеното възражение от защитата, че експертизата не е обективна, аз не приемам това твърдение, тъй като по никакъв начин не е препятствана възможността на обвиняемия да даде каквито иска и когато иска обяснения пред вещите лица. От дадените такива не се установява Д. да е бил в съС.ие на уплаха или смущение – А. не е заплашвал Д., не го е нападал, съпротивата на А. е била сломена бързо, практически не е имало реакция от страна на А..

Експертизата определено щеше да бъде необективна, ако защитникът беше присъствал при освидетелстването на Д., както настояваше да се случи. Експертизата би била необективна и ако при провеждането ѝ бяха присъствА. разследващ полицай или прокурор. Защо защитникът настоява, че е трябвало да присъства – той от психиатъра ли ще защитава клиента си.

Поведението на Д. след побоя също е показателно. Д. не е извършил нищо, за да помогне на А., който е умирал пред очите му. След побоя Д. е оставил А. без помощ, с което е допринесъл за смъртта му. Това бездействие на Д. след побоя е умишлено, а не случайно. Д. е взел съзнателно решение да остави А. да умре, вместо да му помогне, точно заради това, че А. го е излъгал. Това решение обяснява опитите на Д. да представи различни версии, как при пристигането си е заварил А. в тежко съС.ие, в колко часа го е намерил и в колко часа се е обадил на Спешна помощ.

По въпроса, верен ли е часовникът на телефона на Д. Д.. При разпита на вещото лице св.Г. Ж., пред първия състав, възникна въпроса верен ли е бил часовника на телефона на Д. Д. с оглед изясняване часа на изпращане на снимките по месинджър. Аз считам, че е бил верен поради следните причини:

На телефона е извършен оглед на вещественно доказателство, като са записани в протокола обажданията на Д. и приетите обаждания от Т. А. и А. П., с изписани на екрана на телефона часове на обажданията. Тези часове на обажданията, свалени от екрана на телефона, съответстват на часовете на обажданията от тези двама свидетели, посочени в справката от Теленор. Следователно часовникът на телефона на Д. е бил верен и може да се приеме за достоверно, в колко часа е изпращал снимките на тялото на А. по месинджър. От часовете на изпращане на снимките и часа на обаждане към Спешна помощ се установява, че Д. в продължение на часове не е потърсил помощ за А. и го е оставил да умре.

Не са налице основания за прекратяване на наказателното производство.

Д.ието е извършено умишлено. Обвиняемият Д. е предвиждал настъпването на обществено опасните последици, и е желал тяхното настъпване чрез нанасяне на удари в жизненоважни органи и чрез умишлено неосказване на помощ на А..

Ако вие, уважаеми съдии, считате, че казаното от мен кореспондира с доказателствата по делото, вие ще следва да признаете подсъдимия за виновен по предявеното му с обвинителния акт обвинение. И ако сторите, това ще следва да отчетете смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства.

Причини за извършване на престъплението – незачитане на човешкия живот.

Смекчаващи вината обстоятелства, не се установяват такива.

Отегчаващи вината обстоятелства, след като е нанесъл побоя, два часа и половина Д. умишлено сам не е оказал помощ на А. и не се е обадил да потърси помощ, като е оставил А. да умира в продължение на часове след нанесените преди това четири удари в жизненоважни органи.

По отношение на превенцията, считам, че с оглед на специалната превенция, би било справедливо да наложите на подсъдимия Д. Д. наказание „доживотен затвор“ за извършено престъпление по предявеното му обвинение.

При постановяване на присъдата, да възложите на подсъдимия

разноските по делото на досъдебното производство и в съдебното производство.

НА.це са основания да бъдат уважени гражданските искиове.

Мярката за неотклонение: В случай на осъждане по чл. 116 – да бъде оставена в сила. В случай на осъждане по чл.118 от НК – „Домашен арест“ и „Забрана да напуска страната“.

Моля за вашето решение в този смисъл.

АДВ. В.: Уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, придържам се изцяло към казаното от представителя на прокуратурата. Считам, че обвинението спрямо обвиняемия е доказано по безспорен начин, че същият е имал умисъл за извършване на престъпление на процесната дата, че същият е убил по особено жесток и мъчителен начин постраД. и същият не му е оказал по никакъв начин съдействие за възможна помощ да бъде изведен от съС.ието, в което е бил приведен Молим за доживотен затвор. Молим да ни бъдат присъдени всички направени разноси по делото. Молим да ни бъдат уважени гражданските искиове, така, както са предявени, ведно със законната лихва от датата на увреждането. В този смисъл молим за вашия окончателен съдебен акт.

АДВ. В. И.: Уважаеми окръжни съдии, уважаеми съдебни заседатели, от името на нашите доверители моля да уважите гражданските искиове. Ние като частни обвинители се присъединяваме към казаното от представителя на обвинението, който подробно описа фактическата обстановка, по отношение на което описание ние нямаме никакви възражения. Описанието на фактическата обстановка беше подробно, ясно и задълбочено и считам, че то убеди вас като съдии в своята достоверност. Наистина в настоящия случай за нас е малко трудно да намерим какво основание, кое е предизвикало тази жестокост и тази ярост от страна на подсъдимия, че по такъв начин да нанесе такъв як, садистичен побой на постраД.. И в тази връзка наистина може би остава единствената възможност, че подсъдимият е видял у А. една прикритост той да напусне своята работа. Считам, че може би това е единствената причина, която разбира се не може да даде основания на едно лице да нанесе такъв побой над друго лице, неговото желание да напусне своята работа. На второ място, считам, че изразеното от подсъдимия становище, че постраД. го бил напсувал един или два пъти не е повече

вследствие на неговата защитна теза, отколкото е в действителност. Всички, които са познавали А. А. в този кратък период от време са видели и разбрали, че той не е в много добро психично състояние, но като се сложи на кантара нищожната цена, за която те са го ангажирали с неговото поведение, те са приели това поведение и са го търпели в продължение за една седмица. Виждаме са го какъв е, че е лесно избухлив, че е свадлив, че приказва, те не са обръщали внимание на това, защото са знаели, че той е един човек, който има психически проблеми. По същия начин и Д. Д. също не е обърнал толкова сериозно внимание ако е имало някой псувня от страна на пострадалия, но вследствие на може би комбинираното действие на алкохола, заедно с знанието, че иска да го напусне, заедно с лъжите, които му е казал, това е предизвикало у него тази жестокост и ярост и той му нанася толкова жесток побой и интересното е, че да е вследствие на преживените травми в неговото детство, ако беше някое животно, което Д. Д. да бие, то щеше да избяга. Както виждате, че пострадалият само се опитвал да се защитава и не е направил никакъв опит да напусне свадата, да избяга някъде в гората, а напротив, приел е нанесения му побой, без никакво желание за съпротива и в резултат на това се е стигнало до този фатален край. Що се отнася до предявените граждански искове, вие изслушахте майката на убития и неговата сестра, нарушен е техния семеен кръг, тяхната комуникация, техните Д. отношения. Въпреки, че е бил с психически проблеми той е бил в помощ на майка си финансово, както и тя му е помагала, така и тя му е помагала на него. Имаме са Д. отношения, разбираме са се и с това, което се е случило се е нарушил техния семеен мир, техните семейни отношения. Затова ние считаме, че искането на прокуратурата по отношение на наказанието е основателно, присъединяваме се към него и считаме, че и размера на гражданските искове отговаря точно на това, което са претърпели нашите доверители. В този смисъл ще ви моля да постановите вашия съдебен акт.

АДВ. Ст. И.: Уважаема г-жо Председател, уважаеми окръжни съдии и съдебни заседатели, доста внимателно слушах представителя на прокуратурата, който обрисова една фактическа обстановка с доказателства, избирателно от събраните в хода на досъдебното производство. Около и над 8 пъти се преповтаряше, а това е и лайт мотива в пледоарията на прокуратурата Д. в пияно състояние, пиян, агресия и нанесъл жесток побой и се описа един крими сериал как едва ли не този човек е вързан там да работи и той не може

да замине, да избяга, като за първи път чух днес, че той е искал да бяга от там. Това е като за начало. И не съм съгласен с отегчаващи вината обстоятелства, които са изложиха, че начина на причиняване на смъртта в периода, за който е настъпила, че той не бил направил нищо следва да се преценяват като такива. Това е част от състава на самото престъпление, периода на настъпване на смъртта, нанасянето на ударите, това го кВА.фицира по особено мъчителен начин и не трябва допълнително да се третира като отегчаващи вината обстоятелства. Не чух нищо за смекчаващи вината обстоятелства. При положение, че Д. Д. не се дистанцира от стореното, моята пледоария ще е значително по-кратка, тъй като винаги съдът когато в един съдебен акт и мотивите, в които обсъжда казуса се отговаря на следните въпроси: кой, това е ясно, Д.; кога, тук имаше дребни зА.тания и спорове, кога се е случило процесното Д.ие и прокуратурата не е права, че ние само просто така си посочваме един час, когато настъпва тази бой, защото така ни е угодно на нас и така искаме. Този час е важен с оглед да се прецени кога е настъпил боя, колко продължителна е била агонията, кога е звъняно, кога е дошла Бърза помощ, можело ли е да има физиологичен афект. Прокуратурата явно изпитва притеснения в правната кВА.фикация, тъй като 70 процента беше съсредоточена върху това, че няма кВА.фикация по чл. 118 от НК, което за мен е добре. И ще кажа защо. На въпроса кога е станало Д.ието това ще отговори само и единствено съда. Ние наведохме твърдения, че тези трафични данни не са меродавни, не са извършени по надлежния ред, че тези координати не са засечени по надлежния ред, няма обхват на посоченото място, не се знае кога генерира трафик този телефон. Това кога изпращаш една снимка не значи, че часа на получаването е часа на изпращането това го каза вещото лице Ж.. Дата и час може да се променят, особено ако е предварително зададено ръчно не се генерира от интернет, за това всичко ще отговаря съда. Това е важно за физиологичния афект. И забележете, моите въпроси към вещите лица бяха свързани не с физиологичния афект, дА. има или не, пак по преценка на съда, но и с едно друго различно понятие, пак раздразнение, това е късо съединителната реакция, която покрива голяма част от критериите. Тук нямаме фаза на изчерпване, за която е важно периода кога е приключил боя. Защото след един период от 30 - 40 минути имаме фаза на вялост, както отговарят вещите лица, фаза на отчет. При късо съединителната реакция няма такава фаза, но тук също нямаме борба на мотиви против

мотиви. Вземаме едно спонтанно решение, нанасяме бой, да, това не е редно. Не е редно да умъртвиш някой. В тази фаза е Д. Д., тези удари са станА. с висок интензитет за кратък период от време. Никой не го оправдава за това. Но вие ще трябва да отговорите дА. е имало такова съС.ие, не всичко е черно и бяло. Има и понятия различни от това за афекта. За афекта всички знаем, че над лека степен на алкохолно опиянение няма физиологичен афект, лека. Защо се натрапва на състава, Д. бил пиан. Не всеки, който отиде на едно мероприятие каквото е този заслон на обяд забележете, трябва да е мъртво пиан, да се качи в колата и ако убийството е извършено в един часа в полунощ, може ли прокурора или някой да ми каже колко промила е бил алкохола, за да каже, че този човек е бил пиан. Нула. Може ли някой да каже кога е последната чаша бира на Д.? Не. Ще ви кажа защо. Всеки стар юрист в тази зала знае и да го кажа за енти път, след последния прием на алкохол трябва около 45 минути до час според стомашното съдържание алкохолът да дойде в своя пик. Каквото и колкото да си пил, ако си пил в 4 ч., пикът е в 5 ч., после се изтрезнява с 0.15 промила на час. Ето простата аритметика, която всяко вещото лице казва. Трябва ли някой непременно да е бил пиан. Не е. Затова тук казвам, лайтмотива е пиано съС.ие, пил, взел под влияние на алкохол, ами не е така. Не е така, защото прокуратурата не може да посочи мотива и ако няма мотив, то ще е хулиганска проява и това не знам как ще се отстоява такова обвинение. Мотива не е, че се притеснявал Д., че щял да напусне, глупости на търкалета. Този човек може да си хване пътя и да си замине по всяко едно време от заслона. Ще му търси сметка защо щял да заминава, майка му какво била казала, че бил в затвора, ама какво общо има с майка му. Бил пиан Д. и той го набил видиш ли защото имал опасения, че ще напусне евтината работна ръка. Ами толкова вземат по селата към него момент.

Псувни. Всеки в тази зала, който го напсуват на майка няколко пъти, аз съм сигурен, че първата работа на един средно грамотен юридически човек, че първата му работа е да заведе дело. Ами това е престъпление. Това е от частен характер престъпление. Да видим колко хора има осъдени за псувни във ВРС. Пак казвам, това не е правилния начин боя, но това включва версията. Били на село, едва ли не се псуват всеки ден. Да посочат един да го напсуваме и да видим дА. няма да вземе протокола и да отиде да заведе дело. Всеки ли трябва да приема псувните по един и същ начин. Ами всеки си има

някакво достойнство. Не може на човек, на който си му дал работа да те псува. Същата работа е Д. да отиде на работа и да напсува работодателя си. Независимо какъв е и тука слушахме емоционалното съС.ие на пострадаД., наистина, за починА.те или хубаво или нищо, но никой не обръща внимание на затворническите досиета. Този човек е лежал ен пъти в затвора и тука ще ми приказват за сплотен семеен кръг. И какво пише в СПсЕ, че този човек е отритнат, отхвърлен, никой не го поглежда. За гражданските искиове. Ен път в затвора и е полагал труд в затвора и е наказван в затвора. Значи този човек е можел да полага труд, въпреки, че имал психични отклонения. Затова бяха нашите искания, защото ние трябва да добием една представа този човек способен ли е да напсува и да агресира. Способен е бил, особено когато не му се удовлетворяват неговите желания. Той ги слага на първо място. Днес го чухме в съдебната зала от вещите лица. Да, но пак казвам, тези псувни всеки ги приема по различен начин, един ще си преглътне, друг ще премълчи, трети ще заведе дело, четвърти ще удари два шамара. Това не е правилния начин, но не и водещ алкохола, защото се говори за алкохол. Той е нула. И не съм казвал, че на бараката на пострадаД. е имало бира. Не е вярно, това е в стаята на Д. и в огледния протокол се вижда, има снимки. Това е по отношение на времето кога, това е важното за емоционалното съС.ие на двамата, и на единия и на другия. А СПхЕ на Д. казва, че той не е склонен към агресия и не реагира така. Значи, кое го е накарало този човек така да реагира, за мен са тези псувни. Аз също не ги приемам псувните. Но да се твърди, че този човек е бил държан на сила и едва ли не някаква конспирация е да напусне работа, моля ви се, той е можел да си тръгне по всяко едно време да си хване пътя. Всички виждаме за какъв работник става въпрос. Предните работодатели, Г. П. и Д., закани, скандА., заплахи и накрая свидетелят П. каза, че го е ошамарил. Майка му се е притеснявала от него, цигари, добре. Значи това е емоционалното съС.ие на единия и на другия. Показания казвам, не оправдавам Д. за тези удари, но вие ще трябва да прецените мотива водещ, а това, което чух на няколко пъти за алкохола и за притеснението, че щял да напусне, от къде дойде това нещо. Няма свидетели на процесната случка. За това имаме експертиза по отношение на обвиняемия СПхЕ комплексна и такава на пострадаД.. Ние от там трябва да вадим своите изводи кой на какво е способен и с косвените доказателства трябва да видим как тази процесна случка се е развила. Докато не бъде оборена версията на подсъдимия е в

негова полза. Когато едно доказателство оправдава или уличава се приема версията на подсъдимия. Прокуратурата разбира се не ѝ е удобно на няма свидетели, тогава хващаме психопрофил да направим на цялото село. Ами извинявайте, били познати, били такива онакива, всеки носи отговорност за свидетелските си показания и едва ли не сядаме на една маса на заслона и всеки да гледа кой колко е пил. Те половината може да са били мъртво пияни тези, които са се возили по колите и ще кажат кой колко пил, няма да си гледат масата, ами ще гледат другия колко е пил. Вижте колко разнородни показания. За мен са меродавни тези на двамата полицейски служители М. и колегата му, които са отишли непосредствено и са комуникирали с Д. и М., който каза не лъхаше в началото на алкохол, а по-скоро като излезе от бараката. Това го има протоколирано. Това потвърждава думите на Д., като е влязъл вътре и изпил колко няма значение колко е изпил. Това го казва свидетеля Д. М.. Да отговоря на прокуратурата в кавички за този инсулин, инсулин. За това се хванахме за затворническите досиета, защото там също почина А.я, когато е приет в затвора е декларирал, че имал нужда от инсулин, че има заболяване. Това са контролни доказателства, които ще кажем, Д. си измисля за инсулина, защото трябва да каже нещо. Ами не е вярно, че си измисля, човека го е казал и там. Това са контролни доказателства в обясненията на Д., че той не лъже за този инсулин, не лъже за цигарите как реагира пострад.. Това е в затворническите досиета и в експертизата. Ами и за носа. Това е склонност към лъжа. ДА. майка му била казала, сега ДА. бил излъгал, че има дете и жена, всеки може да си съчинява каквото си иска, но не тази лъжа е провокирала агресията. Не съм съгласен, тук много езуитско прокуратурата когато е бил обвинен в лъжа пострад. това формира страх и стрес във него, а когато пък напсуваш някой няма стрес. Значи за единия така, за другия малко по-различно. Не е вярно това. Реакцията е строго индивидуална за всеки. Капацитета на работа на този човек е ясен на всички от досиетата, от експертизата, от предходните работодатели. Поведението му е ясно категорично. Няма да навлизам в тази експертиза, която приехме днес. Предостатъчно как реагира в определени ситуации, на стрес, способен ли е на агресия, това се вижда и от затворническите досиета. Така, че да се насажда нещо различно от това, че видите ли този кадър, който работи и е щял да напусне, това е вбесило всички. Това не е вярно. Единствената грешка на Д. изначална е, че е трябвало

този човек да го махнат от там и нямаше да сме в тази съдебна зала и ако трябва да правим психопрофил на свидетелите и на живущите в това населено място, има хора и за по-малко пари работят и за без пари, само за подслон и храна работят. Сега дА. е можел да се справя със 100 овце, прокуратурата извинявайте, щом е осъждан толкова пъти и е работил в условията на затвора, всеки се справя кой колкото може. На въпроса кой е отговорен, кога, съдът ще трябва да прецени защото това е свързано с това дА. има афект, дА. няма афект, с реакции. Как е ясно, това от СМЕ е ясно. Не съм съгласен и след като казах, че мотива не е този, който сочи прокуратурата, съдът ще трябва да обсъди наистина и правната кВА.фикация, където прокуратурата направи един рязък завой точно на края, като все пак допуска, че е възможна и преквА.фикация на Д.ието. разбира се това е свързано единствено и само с тази ситуация лице в лице двамата, агресор, провокатор, нанасяне на бой, вие да прецените дА. това наистина е катА.затора на ситуацията, на Д.ието. Но вие ще трябва непременно и аз не виждам другояче да присъства в мотивите на съда обсъждане на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, с които почнах и казах, че ще завърша. Отегчаващи няма. Това, което беше изтъкнато, това е част от състава на чл. 116. Смекчаващи има, но никой не ги сочи, защото тук е едно грозно Д.ие и вие ще трябва да приемете дА. са многобройни, дА. са изключителни защото ч. 55 се прилага относим към всички престъпления независимо какви са с тази правна кВА.фикация. Той е относим за всички. Д. Д. не е агресивен, не е конфликтна личност, което е видно от свидетеля показания, от събраните характеристични данни. Този човек има модел на поведение, което ще е важно и за прокуратурата модел на поведение няма такова средно статистически човек, полага труд семейство, жена, дете, сега вече разведени по причини, които само той си знае защо. И най-вече тук има една съвсем тънка нотка, която само ще загатна, периода от време на настоящия процес, три години по вина на кого. Не е по вина на Д.. Нито първото разглеждане, нито второто разглеждане, което беше компрометирано разбира се не от член на състава, той не е виновен за тези отлагания и за започване на процеса отначало на първа инстанция. И се натрупа вече един сериозен период от време. Да, мярката беше атакувана няколко пъти, но като мярка. Нямаше шиканиране от негова страна, не сме бавили процеса, но това забавяне знаем и практиката на ЕС, знаем и на съдилищата и на ВКС, че когато имаме едно

забавяне и то преценено като забавяне, което не е по вина неимоверно се дължи компенсация по чл. 55. Това е в допълнение към смекчаващи вината обстоятелства, тъй като този отговор съдът ще трябва да даде някакъв ана.з. Има практика, аз няма да соча практика на ВКС или ЕС, но това е факт, така е практиката, че когато това не е по вина на подсъдимия не е по негова вина това забавяне и следва да тежи при условията на чл. 55, тъй като самостоятелно е достатъчно забавянето да се приложи чл. 55, а тук твърдя, че имаме смекчаващи вината обстоятелства различно от това плюс това, един път правната квалификация, втори приложението на чл. 55. Това е нашия ана.з, не кой от къде карал и защо не звъннал. На никой не му е приятно да го проверяват полицаите и обърнал внимание кой се качил в колата, кой от къде карал. Ами извинявайте и вие да сте 5 човека и вие ще звъннете на другите внимавайте, че има полиция. Това е малко народопсихология на цялата държава. Не защото е бил пиан. Никой не иска да го проверява полиция, никой не е перфектен. Това са нормални неща в България. По отношение на смекчаващи вината обстоятелства има нещо, което съдът изиска и приобщи, това са курсовете, които през пребиваването на Д. в затвора при този дълъг процес, той е включен в определени курсове за справяне с агресията, овладяване на гнева, които е завършил успешно, но никой не го споменава това. Ето везната на натежаване на смекчаващи на база липсата на отегчаващи такива. Неговите самопризнания, съдействал е, не се е укрил, не се е мъчил да защитава следи и улики. По отношение на гражданските искове аз вмъкнах в пледоарията си, извинявайте, дължи се обезщетение, но нека да преценим и свидетелските показания от досъдебното производство. Нека да видим какво пише в затворническите досиета и медицинската документация и приетата днес експертиза, семеен кръг, опора, семеен статус, кой кога е захвърлен в ТВУ-та и т. н. няма да навлизам. Но аз вярвам, че съдът ще намери баланса да присъди едно обезщетение, но това, което се претендира за мен не е реално на фона на събраните доказателства. Няма да опонирам на прокуратурата, защото ще отиде цял ден. Това е накратко. Да, Д. не се е дистанцирал от извършеното. Да, той каза пред вас, съжaliaва. Часа ще го уточним, тъй като ще влезем в един задочен спор с прокуратурата, тя ще сочи един час, аз друг ще претендирам и т. н. По-важно е според мен мотивът и винаги брънката на един казус е кой и защо. Защо. След като няма свидетели, вие ще трябва да се упоавате на косвените доказателства, на обясненията на Д. и на изисканите

писмени доказателства. Това е съвсем накратко.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм с казаното от адвоката ми. Искрено съжалявам за случилото се. ПоС.но го мисля, но нищо не мога да направя. Оставям на съда да реши.

Съдът на основание чл. 297 от НПК дава на подсъдимия

ПОСЛЕДНА ДУМА

ПОДСЪДИМИЯТ: Каквото реши съдът.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, при проведеното тайно съвещание постанови присъдата си.

Председателят на състава обяви публично и разясни на страните, че мотивите ще бъдат изготвени в срока по чл.308, ал.2 от НПК, както и срока и реда за обжалването ѝ пред Апелативен съд - Варна.

Съдебното заседание, приключи в 14:45 ч.

Протоколът е изготвен на 17.02.2023 г.

Председател: _____

Секретар: _____